

GŁOS POMORSKI

Nr. 40 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA) Numer pojedynczy 200.000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 3.812.500 mkp., przedpłata na poczetle z odnośnikiem do domu miesięcznie 4.324.500 mkp. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 5.600.000 mkp., do Niemiec 7.500.000 mkp. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 18.— fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shillingów, do Stanów Zjednoczonych 80 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zróbek, Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz-wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 100.000 mk. w dziale reklamowym za stronie 1-3 lam. przed tekstem 50.000 mk., wśród tekstu 300.000 mk., na tekstem 240.000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 150% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące. Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie ogłoszenia zlecane przed dniem zmiany cen. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27 29.

Grudziądz, niedziela, dnia 17-go lutego 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Za wypędzenie naszych rodaków z Niemiec winno społeczeństwo polskie natychmiast odpowiedzieć

zupełnym bojkotem towarów niemieckich,
a następnie domagać się od Rządu usuwania Niemców z Polski.

Minister finansów de Lasteyrie broni w Izbie deputowanych przedłożeń finansowych Rządu.

Paryż, 15. 2. (Pat.) W czasie dyskusji w izbie deputowanych nad przedłoženiami finansowymi rządu zabrał głos min. finansów de Lasteyrie. Minister stwierdził, że budżet zamyka się nadwyżką 450 milionów fr. Budżet na rok 1924 będzie również zrównoważony. Domagamy się nowych ofiar — ciągnął dalej minister — jedynie na pokrycie wydatków, które pokryte być winny ze sum należnych nam od Niemiec, a których nie otrzymaliśmy wskutek ociągania się Niemiec. Wpływy, jako następstwo naszej polityki w zagł. Ruhry, wynosiły 1.010 milionów franków, z czego Francja uzyskała ogółem 506 milionów.

Zmusimy do płacenia tych, którzy wzbogacili się pod czas wojny. Zdaniem ministra propozycja opodatkowania kapitałów przyspieszyłaby ucieczkę kapitałów. Przechodząc do art. 3 projektu rządowego minister oświadczył iż lepiej nie stwarzać nowych podatków a podnieść istniejące.

Według informacji, nadchodzących z zagranicy, kurs

franka będzie w dalszym ciągu spadał, o ile natychmiast nie nastąpi uchwalenie podatków. Chodzi o to, aby dowiedzieć się, czy Francja będzie miała odwagę bronić swego pieniądza. Następnie minister wskazał na to, że Francja uczyniła wprost niezwykle wysiłki w celu zmniejszenia długów. Wysokość bonów obrony narodowej od roku 1921 zredukowana została o 2 miljardy franków i wynosi obecnie 58 miliardów. Powinniśmy kontynuować politykę konwersji tych bonów. Spłaty spodziewane od Niemiec wpłyną do komisji amortyzacyjnej i zmniejszą częściowo ciężary ponoszone przez Francję. Przelanie wpływów, osiągniętych z podniesienia podatków o 20 proc. na ten rachunek specjalny będzie środkiem wybitnie prowizorycznym. Proponowane przez rząd środki zapobiegna dewaluacji pod warunkiem, że będziemy mieli dość energii, aby jaknajszybciej wprowadzić je w życie. Po przemówieniu ministra Delasteyrie izba odrzuciła wniosek o wyłączenie projektu rządowego art. 3.

Jak przedstawia się sprawa mniejszości narod. na Litwie Kowieńskiej?

Warszawa, 15. 2. (Pat.) Odpowiedź ministerstwa spraw zagr. na interpelację pos. Wedziagolskiego (Jedn. Lud.) i towarzyszy w sprawie mniejszości narodowych na Litwie Kowieńskiej zawiera następujące wyjaśnienia:

Jakkolwiek Sejm litewski nie ratyfikował, a tylko przyjął jedynie do wiadomości podpisaną przez przedstawiciela Litwy deklarację o mniejszościach narodowych, Rada Ligi Narodów uważa takie zobowiązanie wykonania warunków, zawartych w deklaracji za wystarczające. Zważywszy, że strona prawna takiego załatwienia sprawy nastęrczyć mogłaby pewne wątpliwości. Min. Spraw Zagr. instrukcją z dnia 20 stycznia 1924

r. poleciło delegacji polskiej przy Lidze Narodów złożyć w sekretariacie Ligi notę, wskazującą na poważne niedokładności natury prawnej. Na zapytanie interpelantów, czy przedstawiciel Polski przy Lidze Narodów złożył protest w imieniu Polski na oświadczenie Galwanaukska, M. S. Z. wyjaśnia, że protest taki złożony być nie mógł, ponieważ Galwanaukska złożył swoje oświadczenie przed Radą Ligi specjalnie w tym celu wezwany. delegaci zaś polscy na posiedzeniach Rady nie bywają, gdyż Polska nie wchodzi w skład członków Rady Ligi Narodów.

Interpelacja francuska w sprawie Palatynatu.

Paryż, 15. 2. (PAT.) Deputowany Daudet wyraził w Izbie swe zdziwienie z powodu stanowiska, jakie zajęły władze francuskie wobec wypadków w Pirmasenz. Poincare, odpowiadając Daudetowi, zaznaczył, że władze francuskie zachowały oczywiście zupełną neutralność dając wszelkimi środkami, jakie leżą w jej mocy do utrzymania porządku. Poraz pierwszy — mówił premier — komisja międzysojusznicza, nie wyłączała delegata angielskiego, ujawniła jednomyślność, ogłaszając stan oblężenia.

Agenci czerezwyczajki przygotowują zamach w Szwajcarii.

Lozanna, 15. 2. (PAT.) Jak donosi „Tribune de Geneve“, wykryty został spisek przeciw Poloninowi i Conrademu, zabójcy Worowskiego. Zamachu miał dokonać agent czerezwyczajki Leszczyński. Na Conradego zamach miał być dokonany w Lozannie, a na Polonina w Paryżu.

Kiedy uzna Czechosłowacja rząd Sowietów?

Wiedeń, 15. 2. (PAT.) „Neue Freie Presse“ donosi z Rzymu: poseł czechosłowacki w Berlinie na zapytanie: kiedy Czechosłowacja uzna rząd sowietów oświadczył przedstawicielowi rzymskiej „Trybuny“, że nastąpi to niezwłocznie, ponieważ uczyniły to już Anglia i Włochy. Jesteśmy — mówił poseł — małym narodem i nie możemy ubiec wielkich państw. Na zapytanie czy Czechosłowacja nie zaczeka na uznanie rządu sowietów przez Francję, poseł odpowiedział, że gdyby nawet Francja nie uznała Rosji, to Czechosłowacja uczyni to.

Dr. Cuno kandydatem na prezydenta Rzeszy?

Berlin, 15. 2. (PAT.) Dzienniki dowiadują się ze sfer parlamentarnych, że pewne koła prawicowe zamierzają wysunąć kandydaturę byłego kanclerza Rzeszy dr. Cuno na stanowisko prezydenta Rzeszy.

Agitacja przeciwpolska nacjonalistów w Gdańsku.

Gdańsk, (A. W.) Na t. zw. małe zapytanie nacjonalistów w sprawie udogodnień komunikacji pomiędzy Gdańskiem a Rzeszą niemiecką senat odpowiedział, że odpowiedni wniosek przedstawiony został Wysokiemu Komisarzowi Ligi Narodów. W ostatnich czasach w Gdańsku zauważyć się daje zarówno na forum sejmowym jak i w poszczególnych wystąpieniach nacjonalistów ożywienie agitacji przeciwpolskiej. Wyrazem tej agitacji są m. in. skargi na rzekomo niedostateczne połączenia Gdańska z Rzeszą niemiecką połączenia dwakroć liczniejsze i dogodniejsze, niż połączenia kolejowe z Rzpłtą.

KONFERENCJA POSŁA NIEMIECKIEGO Z MAC DONALDEM

Memorandum niemieckie. O bank emisyjny w Niemczech. Berlin, 15. 2. (PAT.) O wczorajszej konferencji posła niemieckiego w Londynie z Mac Donaldem donoszą dzienniki, iż poseł niemiecki poinformował premiera angielskiego o treści memorandum, złożonego w Paryżu i Brukseli. Dalej donoszą pisma, że na konferencji poruszono również kwestje, które miały zajmować się w Berlinie komitet rzeczoznawców, a między innymi sprawą banku emisyjnego. Według informacji dzienników, nowy bank emisyjny będzie miał dyrektora Niemca, zarząd zaś będzie się składał częściowo z Niemców, częściowo z przedstawicieli mocarstw sojuszniczych. Poza tym ma być utworzony specjalny wydział, który pod kontrolą sojuszników zajmować się będzie sprawą spłat odszkodowawczych. Rzeczoznawca włoski Flora oświadczył, wobec przedstawicieli pism, iż utworzenia nowego banku emisyjnego można się spodziewać w ciągu trzech miesięcy.

Rozruchy komunistyczne w Saksonii.

Lipsk, 15. 2. (PAT.) Z różnych miejscowości Saksonii donoszą o rozruchach komunistycznych. Komunistki działali głównie za pomocą dynamitu. W miejscowości Schwarzenberg komunistki rzucili ręczny granat do mieszkanca dyrektora pewnej fabryki, który odniósł ciężkie rany. W miejscowości Laubern komunistki wysadzili w powietrze willę jednego z dyrektorów fabryk, w innej miejscowości zranili podczas demonstracji wystrzałem z broni palnej dyrektora jednej z fabryk noczem dom jego wysadzili w powietrze.

Ceny
o 10 do 15 %
niższe!

Kto zaraz kupuje

u firmy **Szmichel i Rozner**
Grudziądz, Wybickiego 2/4

ten się przekona

że nigdzie nie jest taniej i lepiej.

Cena na wszystkie towary szalenie tania!

Wielki Wiec Obywatelski

celem zajęcia stanowiska w sprawie
wydaleń Niemców.

Żądamy energicznej i celowej polityki w stosunku do Niemców! Dlaczego cofnięto wydalenia Jak traktują braci naszych Niemcy?

• Wiec odbędzie się

w niedzielę 17. lutego, punkt. o godz. 1 1/2 w poł
na sali Hotelu Warszawskiego.

Każdy Polak, robotnik, rzemieślnik, inteligent któremu sprawa kresów zachodnich leży na sercu, musi być na tym wiecu. Solidaryzowanie się z naszą bracią wydaloną i pokrzywdzoną nakazem jest chwili Przemawiać będą:

1. Prezes Obrony Kresów Zachodnich Dr. Maj,
2. Sekretarz „Zjedn. Zaw. Pol.“ Statkiewicz,
3. Redaktor Dąbkowski.

Międzypartyjny Komitet Obywatelski.

Związek Lud. Narod. Chrześc. Dem. Narod. Partja Rob
Zjednoczenie Mieszczańskie.

Bacność

pp.fabrykanci mebli, stolarze i zegarmistrze!

Nadszedł już większy transport

szkła meblowego, czeskiego i lustrzanego

którego ceny obniżyliśmy

8047

o 25 %

Grudziądzka Szlifiernia szkła i Fabryka luster

J. LOTYSZ i Sp.

Grudziądz, ul. Kościuski 17. Telefon 158.

Idea odwetu w Niemczech.

Grudziądz, 16 lutego.

Łudzi się ten, który sądzi, że Niemcy zaniechali myśli o odwecie. Ubolewać jedynie można, że Rząd nasz i inspirowane przezeń agencje telegraficzne nie informują ogółu polskiego o poczynaniach niemieckich i że dopiero drogą okrężną przez Francję, Włochy i Anglię dowiadujemy się o gorączkowych przygotowaniach niemieckich do obrachunku — z Polską i Francją. W Niemczech roi się od organizacji bojowych i różnych Freikorpsów, uzbrojonych od stóp do nóg i to wedl. wymagań najnowszych. Jak wogół przedstawia się „rozbrojenie“ Niemiec opowiada nam podpułkownik Reboul, najlepszy znawca obecnych nastrojów w Niemczech:

„Od 1923 r. Niemcy oświadczają, że nie posiadają już wcale korpusów ochotniczych. Utrzymują one, że rozwiązały wszystkie korpusy, że oficerowie i żołnierze, którzy je składali są już rozproszeni na cztery strony państwa niemieckiego i że z tego powodu nie mogą nadal stanowić jakiegokolwiek powodu do obaw o pokój Eurpy.

Posiedzenie Sejmu.

Na to odpowiada stanowczym „nieprawda” autor przytoczonego artykułu, twierdząc, że korpusy ochotnicze niemieckie, nie tylko nie przestały istnieć, ale są daleko więcej i silniej zorganizowane, niż były kiedykolwiek. Wystarcza dla przekonania się o tem przyrzeć się kolejnym okresom rozwoju jednego choćby z tych korpusów ochotniczych tak zwanego „Freikorps Oberland”.

Ukonstytuowany na początku r. 1919, pierwotnie z samych studentów, pod pretekstem głównym, jakoby walki z komunizmem, oddział ten uczestniczył w tłumieniu rozruchów bolszewickich w Monachium w tym samym roku. Złożony pierwotnie z 300 ludzi, stanowiąc już mocną kompanię. Po stłumieniu rozruchów był on nominalnie rozwiązany ale członkowie oddziału tego pozostają w ścisłym kontakcie i w pogotowiu, ażeby na pierwsze zwołanie chwycić znów za broń. Sposobność ku temu dały im nowe zamieszki komunistyczne w 1920 r. nad Ruhrą, gdzie „Oberland” uczestniczył w walce obok oddziału Reichswery. Wówczas już skład tego korpusu ochotniczego był w trójnásób powiększony i stanowił batalion piechoty oraz baterie artylerji.

Skoro rozruchy ustały, „Oberland” znów jakoby się rozwiął, ale tym razem już nie za zgodą i porozumieniem wyłącznie samych ochotników, ale pod kierunkiem dowódcy majora Horodama a to w celu przygotowania nowej ewentualnej mobilizacji. Broń i umundurowanie złożone zostały w składach, gdzie utrzymane są w dobrym stanie. Pełne fasy rezerwistów sporządzone pozwalają na powołanie pod broń każdej chwili, w jaknajkrótszym czasie wszystkich uczestników „Oberlandu”. Major Horadam stworzył istne biuro mobilizacyjne dla ludzi swojego oddziału.

Najbliższą sposobność stwierdzenia jego sprawności mieli Niemcy w 1921 r. podczas powstania na Górnym Śląsku. Na początku maja zmobilizowali oddział „Oberland”, który wysłał pociągami specjalnymi na Górny Śląsk przeciwko polskiemu oddziałowi powstańczym. Już w miesiąc później, w czerwcu, „Oberland” liczył na tym froncie 4 bataliony i 4 baterie artylerji. Niemcy nie mogli się więc go wyprzeć.

Od owego czasu „Oberland” nie przestał ulepszać swojej organizacji tak, że dziś już w razie mobilizacji liczyłby dwie dewizje normalne, złożone każda z trzech pułków piechoty i jednego artylerji oraz z artylerji korpusowej kompletnie umontowanej podczas pokoju. Postawienie na stopie wojennej tego korpusu armji ochotniczej odbyłoby się niesłychanie szybko, tak, że już pierwsze oddziały „Freikorps Oberlandu” na trzeci dzień, zmobilizowane na granicy wzmacniłoby tam „Schupo”, a to w specjalnym celu dania czasu na zmobilizowanie narodu niemieckiego na tyłach.

Taki stan pogotowia wojennego jednego korpusu armji ochotniczej niemieckiej, nie mówiąc o licznych istniejących innych podobnych organizacjach, potwierdzi tylko fakt, że idea odwetu w Niemczech nabiera coraz większych widoków urzeczywistnienia, ku czemu starają się one pozyskać jaknajbardziej celowe środki.

Podpułk. Reboul przypomina dalej, że Niemcy są w stanie po uruchomieniu swej fabrykacji wojennej wyrobić od 800 do 1000 armat połowych miesięcznie a po dziewięciu miesiącach fabrykacji wojennej mogą już rozporządzać 1500000 połowych karabinów! Dopiero skoro przydadzą się te cyfry, sytuacja pogotowia wojennego Niemiec staje przed oczyma w całej nagości i grozie.

„Jeżeli Europa chce uniknąć nowego wyścigu w zbrojeniu się, — mówi p. pułk. Reboul — należy bezwzględnie i bezwarunkowo zorganizować najdokładniejszy dozór nad przemyśłem niemieckim, a w szczególności nad fabrykami ostat. puszczone w ruch w Saksonji. Jeżeli Niemcy rzeczywiście nie dążą do żadnego celu tajnego, jeżeli nie mają na widoku bliskiego odwetu, to powinny chętnie poddać się takiej kontroli i dowieść tem swej dobrej wiary. Jest teraz mowa o udzieleniu Niemcom pożyczki zagranicznej. Niechże uprzednio, jako warunek nieodzowny, postawione będzie żądanie zwiedzenia wszystkich fabryk niemieckich przez kompetentnych inżynierów fachowców. W przeciwnym razie podobna pożyczka posłuży tylko do doskonalenia dalszych przygotowań wojskowych Niemiec. Na to pozwolić nie można. Jeżeli ma się zapobiec katastrofie, należy niezwłocznie przedsięwziąć wszelkie środki zapobiegawcze, jakie się nasuwają”.

Podpułkownik Reboul doskonałym jest znawcą stosunków niemieckich, przeto alarm jego nie powinien przebrzmieć bez echa i u nas w Polsce. Wzywamy rząd, ażeby w interesie naszego kraju wspomagał czynnie dążenia Francji w kierunku kontroli Niemiec.

Historja z stoczną gdańską.

Grudziądz, 16 lutego.

Tutejsza opinja silnie jest poruszona wiadomością, jaką kolportuje prasa warszawska, jakoby wiceminister kolei Eberhardt podpisał miał imieniem rządu umowę, na podstawie której oddaje się do hakatystycznej stoczni gdańskiej na 15 lat budowę 900 parowozów dla kolei polskich.

Tego rodzaju umowa byłaby prawdziwym skandalem, jeśli wzywamy, że w Polsce szerzy się w zastraszających sposób bezrobocie.

Wedle zaś ostatnich telegramów, jakie otrzymałszy z Warszawy — tamtejsza fabryka „Parowóz” (na Pradze) z dniem 24 bm. ma wyrzucić na bruk parę tysięcy robotników.

Skandaliczna sprawa stoczni gdańskiej obija się zresztą o Sejm już oddawna. Poruszano ją jeszcze za ministra Nosowicza w komisji komunikacyjnej i zapytywano go wówczas dlaczego odlatuje się roboty obcym i wrogim państwu fabrykom gdy równocześnie z braku pracy wydalają się robotników z warsztatów kolejowych w kraju.

Warszawa, 15 2. (Pat.) Po wygłoszeniu przez p. marszałka wspomnienia pośmiertnego o śp. Stanisławie Plesze (NPR.) przystąpiono do pierwszego czytania sześciu projektów ustaw w sprawie samorządu miejskiego wiejskiego i powiatowego. Rozwinięła się dłuższa dyskusja pp. Insler (kl. żyd.) oraz Taraszkiewicz (kl. białorus.) uważają przedłożenia za niezgodne z konstytucją i proponują przejść nad nimi do porządku dziennego.

Pos. Putek (Wyzw.) oświadcza że stronnictwo jego będzie protestowało przeciwko wniesieniu ustawy samorządowej, która pozwala mieszać się funkcjonariuszom państwowym do spraw samorządowych.

Również p. Popiel (NPR.) bardzo ostro krytykuje wniesione projekty ustaw uważając je za zamach na nabyte prawa demokracji polskiej. Ponieważ jednak przystąpienie do prac nad tą sprawą uważa za konieczne, oświadcza że klub jego głosować będzie przeciwko wnioskom i odesłanie do komisji.

P. Kozłowski (ZLN.) zwalcza pogląd, jakoby projekty ustaw sprzeciwiały się Konstytucji i uważa, że Konstytucja przewiduje złączenie się samorządu powiatowego z władzami administracyjnymi.

Wreszcie na wniosek p. Rymara (ZLN.) dyskusję przerwano, a sprawę odesłano do komisji administracyjnej w pierwszym czytaniu.

Przystąpiono do ustawy o ochronie lokatorów.

Z komisji budżetowej.

Warszawa, 16 2. (Wł. koresp.) Dnia 13 i 14 Komisja Budżetowa rozpatrywała preliminarz budżetowy Ministerstwa Pracy i Opieki Społ. Referował kosel Bitner (Chrześc. Dem.) Referent wyraził zdanie, że mimo oszczędności, jakie należy wprowadzić do budżetów wszystkich Ministerstw budżet Ministerstwa Pracy i Opieki Społ. powinien być zwiększony o 1.340.000 złotych polskich, ponieważ w budżecie tym nie została przewidziana pomoc państwowa na najkonieczniejsze potrzeby opieki społecznej między inn. domagają się większej po-

Zabrał głos p. Z. Seyda (ZLN.) jako referent komisji skarbowej: Komisja prawnicza wprowadziła do ustawy art. 24, który nakłada na właścicieli domów podatek państwa w wysokości nie przekraczającej 30 proc. pobieranego przez nich komornego, stwarzając w ten sposób dla państwa nowe źródło dochodów, z którego będzie ono mogło pokryć zwykłą plac urzędników państwowych, wywołaną podwyższeniem czynszów. Komisja prawnicza odesłała sprawę do komisji skarbowej. Tam dodano, że wolne będą od tego podatku nowo budujące się domy oraz poczyniono zmiany redakcyjne. Referent prosi o uchwalenie tego artykułu w brzmieniu ustalonym przez komisję skarbową.

W rozprawie szczegółowej do art. 3 przemawiał p. Głabiński (ZLN.) oświadcza, że klub jego będzie głosował za ustawą, lecz nie w interesie lokatorów, ani właścicieli nieruchomości, lecz w interesie państwa.

P. Hausner (PPS.) uważa, że radykalne załatwienie problemu tego może dać jedynie bezwzględne wprowadzenie w życie ustawy o rozbudowie miast. Klub jego będzie się domagał przedewszystkiem jej wykonania.

Dalszą dyskusję nad ustawą o ochronie lokatorów odroczone. Następne posiedzenie we wtorek dnia 19 bm. Na porządku następnym m. in. dalszy ciąg dyskusji nad ustawą o ochronie lokatorów.

mocy dzieci i sieroty, umieszczone w Zakładach państwowych, które już obecnie przymierają z głodu.

Jednocześnie referent wskazał, że przy oszczędnej gospodarce możnaby w wielu pozycjach tego budżetu poczynić znaczne oszczędności, a dochody Ministerstwa podnieść o 370.000 zł. polsk. W dyskusji mówcy domagali się kredytów, wyasygnowanych na inspekcje pracy i ubezpieczenia społeczne. Dnia 15 lutego br. zostanie zakończona dyskusja ogólna i Komisja przejdzie do dyskusji szczegółowej.

Posiedzenie Sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych

Dalsza dyskusja nad expose p. ministra Zamoyskiego.

Warszawa, 15 2. (Pat.) Posiedzenie sejmowej komisji spraw zagr. w dniu 15 bm. rozpoczęło się o godz. 11 przed południem pod przewodnictwem pos. J. Dąbskiego (Jedn. Lud.). W posiedzeniu wzięli udział p. min. spr. zagr. Maurycy Zamoyski i min. pełnomocny p. dr. K. Berton. Komisja kontynuowała dyskusję nad expose ministra spraw zagr., wygłoszoną na posiedzeniu komisji we środę.

Pos. Reich (koło żyd.): Wywody p. min. Zamoyskiego zawierały — co im mówca zarzuca — rzeczy, które zawsze mogą być powiedziane i zawsze byłyby dobre. Układ czesko-francuski, świeżo zawarty nie jest zdaniem mówcy korzystny dla Polski. Nadto polityka Czechosłowacji przejawia przy tej sposobności dążenie do nawiązania stosunków między Paryżem a Moskwą z pominięciem Warszawy. Co do stosunków z Rosją p. Reich z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości, że p. minister spraw zagr. w instrukcjach dla nowego posła w Moskwie p. Darowskiego położył nacisk na nawiązanie stosunków gospodarczych z Rosją. Mówca nie pochwała polityki wyczekiwania w stosunku do Anglii ani w sprawie przyjęcia Niemiec i Rosji do Ligi Narodów, należy ustalić, jakie jest nasze stanowisko w sprawie rozbudowy Ligi Narodów. Sprawa Ligi Narodów łączy się także z innymi ważnymi dla Polski sprawami jak sprawa zapowiadanej tendencji do rewizji pewnych traktatów, co może okazać się dla Polski niebezpiecznym. Chciał przeciwstawić się myśli rewizji. Polska musi sama obserwować swoje traktaty. W sprawie mniejszości narodowych należy już ostatecznie ustalić stanowisko Polski.

Pos. Liebermann (PPS.) P. min. spraw zagr. słusznie rozpoczął swe expose od dominującego w polityce europejskiej faktu, którym jest uznanie Rosji sowieckiej przez Anglię. Rosja zasiada znów w koncercie europejskim. Z tego dominującego faktu należy wysnuć konsekwencje. Myśmy pierwsi uznali sowieży, ale nie wy-

ciągnęliśmy konsekwencji. Jeżeli chcemy robić dobrą politykę, w stosunku do Anglii musimy wyczuć nowe linie polityki angielskiej które opierają się o następujące zasady: przystąpienie do pacyfikacji Europy i powszechnego rozbrojenia, rozszerzenie wpływów, a nie kompetencji Ligi Narodów przez dopuszczenie Rosji i Niemiec do Ligi Narodów, co leży w interesie pokoju światowego. Nie należy odnosić się niechętnie do idei uzbrojenia i nie sprzeciwiać się zasadniczo przyjęciu Rosji i Niemiec do Ligi Narodów.

P. Dąbski (Jedn. Lud.) Expose mówcy nie zadowoliło, nie znaczy to jednak, aby mówca i jego stronnictwo zachowali wobec p. ministra stanowisko negatywne. W expose nie było najważniejszych momentów, rozgrywających się na arenie polityki zagranicznej. W polityce międzynarodowej zaczynają brać wybitny udział Rosja i Niemcy. Pierwsze skrzypce obejmuje Mac Donald. Rosja i Niemcy będą starały się zająć w Lidze Narodów stałe miejsce, jak inne wielkie mocarstwa, co dla Polski przedstawia poważne konsekwencje w przeprowadzeniu rewizji traktatów, która może odbyć się kosztem mniejszych i słabszych państw. Polska zasadniczo nie może wystąpić przeciwko paktom gwarancyjnym i obronnym ale musi żądać gwarancji. Dopóki nie może być stworzony organ, zabezpieczający także Polskę przed napadami, musimy się nadal trzymać francuskiego systemu zabezpieczenia sojuszami.

Ponieważ p. min. Zamoyski ze względu na bawiających w Warszawie gości haltyckich zmuszony był o godz. 1 w południe opuścić posiedzenie komisji, dalszą dyskusję nad expose p. ministra odroczone do wtorku. Komisja w dalszym ciągu w obecności ministra pełnomocnego p. dr. Bertoniego jako przedstawiciela M. S. Z. uchwaliła jeszcze jednomyślnie ratyfikację traktatu handlowego i nawigacyjnego polsko-japońskiego z dnia 7-go grudnia 1922 po wyczerpującym referacie pos. Dymowskiego (Chrześc. Dem.)

Na to pytanie nie umiał p. Nosowicz odpowiedzieć: Cała historia z tą stoczną gdańską wygląda wogóle jako tajemniczo...

Jeszcze za rządu poprzedniego miał się zrodzić projekt, by rząd polski do spółki z kapitalistami zagranicznymi (podobno angielskimi i francuskimi) przystąpił do takiej przebudowy gdańskiej stoczni, by można w niej było wyrabiać parowozy dla kolei polskich. Państwo nasze miało na ten cel (po równi z obcymi kapitalistami) włożyć w to przedsięwzięcie większe sumy. Projekt ten podobno miało i ma dalej forsować Min. Spr. Zagr.

A z tego „interesu” dla państwa „korzystać” taka, że odebrałoby się zajęcie siłom krajowym, a nadto fabrykację maszyn kolejowych oddałoby się do zakładów obcych i to w miejscowości, na wynadek jakiegoś międzynarodowego konfliktu — najbardziej na niebezpieczeństwo narazonej!

Tę lekkomyślność rządu warszawskiego musimy jak najsurowiej potępić. W okresie sanacji naszych finansów i jako tako krystalizującego się chaotycznego życia gospodarczego nie wolno nam uszczuplać kapitałów na wywóz kosztem najbiedniejszych obywateli, to jest robotników polskich.

Społeczeństwo pomorskie zbyt jaskrawo jest przeświadczone o wrogim Polsce charakterze stoczni gdańskiej, opanowanej i kierowanej przez żywyły germanistyczne i hakatystyczne, by z lekkim sercem przeszło nad tą sprawą do porządku dziennego.

Rząd warszawski nie powinien zanosiwać życzeń i opinii województw zachodnich, które w danym wypad-

ku decydujący swój głos chyba mieć powinny. Polski obywatel nie na to płaci podatki by pod maską wątpliwych wartości umów handlowych z firmami szwabskimi tuczyć odwiecznych naszych wrogów i katów.

Sprawą stoczni gdańskiej powinien zająć się nasz Sejm, a many nadzieję że wśród większości polskiej znajdzie się należyte zrozumienie dla tej pierwszorzędnej kwestji.

Bankrutwa firm żydowskich we Lwowie.

Jak donosi prasa lwowska, kupiectwo żydowskie, które cały swój spryt wyteżało nie w kierunku uzyskania uczciwego zarobku, lecz spekulowało na zniżce marki polskiej, stoi przed widmem bankrutwa. — Przyzwyczajeni do olbrzymich zysków, nagłe obecnie wobec nadchodzącej stabilizacji utracili główne swe źródło zarobków zyskiwanych na spadku marki.

Żydowski kupiec dostawał towar na kredyt a potem po trzech miesiącach spłacał cały dług sprzedaniem jednej sztuczki sukna. W najbliższych dniach niewątpliwie cała masa firm żydowskich zgłosi bankrutwo.

Ze sytuacja ta już nadchodzi, najlepiej wykazuje fakt, że cały szereg wielkich firm łódzkich i bielskich od szerezu dni wysłał do Lwowa szereg mężów zaufania których zadaniem jest wobec oczekiwanych bankructw ratować co się da i zgłaszać swe pretensje.

Nie ulega jednak wątpliwości, że bankrutwa te są fingowane. — Widząc że już dalej na markach obrabadać nie będzie można — wraca się do przedwojennych metod oszukiwania wierzyteli.

Przeciw skutkom ustawy o monopolu tytoniowym.

Posłowie Adam Piotrowski, Stanisław Marciniak, Stefan Paczkowski oraz koledzy z Klubu Chrześc. Dem. stawili następujący wniosek w przedmiocie poszkodowanych pracowników branży tytoniowej w b. dzielnicy pruskiej, na skutek ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r.

Uchwalona w r. 1922 Ustawa o monopolu tytoniowym w art. 60 poręcza pracownikom branży tytoniowej zatrudnieniu, jakie dotychczas posiadali, poręcza im również odszkodowanie w wypłacie 6-cio miesięcznego zarobku o ile pracę wskutek monopolu postradali. Tymczasem nie tylko, że ogromna część pracowników tytoniowych pracę postradala (w samym mieście Poznaniu 1388 ludzi), nie tylko, że im się żadnego odszkodowania nie płaci, lecz różne rozporządzenia Gen. Dyrektora Monopoli Tytoniowego uzyskanie pracy w tej branży im utrudniają.

a) Nasyła się przez Gen. Dyr. Monop. Tyt. pracowników z innych dzielnic, pozbawiając przez to pracy długoletnich pracowników miejscowych;

- b) Zakazuje się wywozu wyrobów miejscowych do innych dzielnic, jak np. na Górny Śląsk;
- c) Czyżby się trudności nairozmaitsze w sprawie banderolowania (przykłady) fabryki cygar Adama w Inowrocławiu i Bydgoszczy, Rosenberga w Kościanie;
- d) Zakazuje się lub uniemożliwia ustawienie nowo-sprawdzonych maszyn (fabryka Droste w Poznaniu.)

Z powyższych przyczyn podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm wzywa Rząd:

1. do rozpatrzenia sprawy odszkodowań robotniczych w branży tytoniowej,
2. zniesienia zakazu wywozu wyrobów miejscowych do innych dzielnic i miejscowości w Rzeczypospolitej.
3. do usunięcia trudności, które przeszkadzają podjęciu czy podtrzymaniu w różnych fabrykach prywatnych, a uniemożliwiają osiągnięcie uprawnego zajęcia przez pracowników.

Amerykanizacja katolików Polaków przez episkopat amerykański.

Grudziądz, 16 lutego

Klub katolicko-ludowy wniósł do łaski marszałkowskiej wniosek, wzywając rząd do niezwłocznego zajęcia się losem Polonii amerykańskiej przez zpozyczenie skutecznych kroków u Stolicy Apostolskiej, celem uzyskania dla niej odpowiedniej liczby polskich biskupów.

Położenie Polaków w Ameryce i ich zależność od amerykańzujących biskupów irlandzkich zacieka wi bez wątpienia szeroki ogół polski i podajemy poniżej garść szczegółów, ilustrujących krzywdy, wyrządzone naszymi ziomkom.

Ośrodkiem życia społecznego polonii amerykańskiej jest parafia. Parafie polskie w Ameryce powstawały w bardzo szybkim tempie. W r. 1870 było parafij 17, w r. 1880 — 75, w r. 1890 — 170, w r. 1900 — 390 w r. 1910 — 512, w r. 1920 było parafij 762. Wynika z tego, że w przeciągu lat 50 wychodziło polskie w Ameryce zorganizowało własnymi siłami 762 parafie, bo rząd Stanów Zjednoczonych nie daje żadnych subwencji na cele religijne. W ostatnich 10 latach przyrost parafij jest olbrzymi, bo wynosi rocznie przeszło 241. Księża, pracujących w tych parafjach, jest przeszło 1200.

Takiego rozmachu w rozbudowie życia religijnego, prócz Irlandczyków, nie wykazuje żadna inna narodowość. Na 762 parafie polskie Niemcy mają 400, Francuzi 157 Słowacy 154, Litwini 99.

Na 20 milionów z górą katolików w Stanach Zjednoczonych Polacy stanowią jedną siódmą, bo liczą przeszło 3 miliony. Polskich szkół parafjalnych w r. 1921 było 511, przy nich sił nauczycielskich 3658, dzieci 219.711. Szkół średnich było 9. Po mianowaniu przed kilkunastu laty dwu pierwszych biskupów w osobach ks. Pawła Rhodego i śp. ks. Edwarda Kozłowskiego, sprawa utknęła na martwym punkcie.

Dziś polonia amerykańska czyni w dalszym ciągu starania o swoich biskupów, zwłaszcza wobec nieprzychylnego stanowiska biskupów innych narodowości, jak Irlandczyków, Niemców itp., którzy zmuszają polskich księży do udzielania nauki religijnej w szkołach polskich w języku angielskim.

Wskutek tego dochodzi do coraz częstszych zatargów między biskupami amerykańskimi a polskimi i polskimi parafjami. Wroga propaganda szerzy się gwałtownie: ginie polskość w odmetach internacjonalizmu lub puszczonych obcych narodowości.

Jedynym lekarstwem na tę piekąca bolećkę będzie uzyskanie u Stolicy Apostolskiej wyższej hierarchii kościelnej, t. zn. polskich biskupów, którzyby roztoczyli pieczę nad polską ludnością.

Niemcy posiadają w Stanach Zjednoczonych 400 parafij, a mają 14 biskupów i 3 arcybiskupów; iluż ich powinni mieć Polacy na 762 parafie?

Niektórzy amerykańscy biskupi prowadzą politykę wynaradawiającą. Zwłaszcza po szkołach młodzież polska wynaradawia się.

Zupełnie słuszenie domaga się wniosek klubu katol. ludowego nominacji bezwzględnej polskich biskupów w Ameryce, i ogół polski przyklaśnie rezolucji Sejmu z posiedzenia dnia 12 bm., która domaga się od rządu:

„Zważywszy, że rzymsko-katolicki episkopat w Stanach Zjednoczonych A. P. w ostatnich czasach stosuje wobec polskich obywateli jaknajdalej idącą amerykańzującą. Sejm wzywa rząd do wywarcia nacisku za pośrednictwem przedstawiciela przy Watykanie na Stolicę Apostolską, ażeby zechciała wpłynąć na rzymskokatolicki episkopat w Stanach, celem zaprzestania systemu amerykańzacji“.

botnika polskiego są tam gorsze niż francuskiego. Niepokojącą jednak jest wiadomość, o której donosi prasa:

Oto w skupieniach polskich emigrantów rozpoczęli gorączkową pracę — bolszewicy. Komuniści polscy rosyjscy i francuscy wyczerpują wszystkie siły, aby zdobyć władztwo dusz wśród polskiego wychodźstwa. Trudno zaprzeczyć, że osiągnęli już pewne sukcesy.

Wierzymy że ogromna większość robotników polskich oprze się komunistycznej zaradzie. Ale gdyby tylko tysiąc czy dwa tysiące emigrantów dało się uwieść i wróciło do kraju, jako emisariusze komunizmu — mogłaby powstać stąd niepowetowana szkoda dla naszego młodego, budującego się jeszcze państwa.

Spółeczeństwo polskie winno tej emigracji poświęcić baczną uwagę. Po pierwsze dlatego, że obowiązkiem naszym jest staranie się o warunki życia wielotysięcznej rzeszy rodaków, po drugie dlatego, że emigracja do Francji jest przeważnie emigracją tylko czasową. Robotnicy ci wrócą kiedyś do Polski — wielu z nich wraca już po jednym sezonie — i wywierają będą wpływ na swoje otoczenie. Jeżeli we Francji doznają dodatniego przeobrażenia, stanowiąc oni będą potem w Polsce czynnik, twórczy i produktywny, jeżeli pobyt we Francji podziała na nich ujemnie, nie pozostanie to bez wpływu na stosunki w Polsce.

Minister spraw zagranicznych hr. Zamojski, który przybył do Polski po długoletnim sprawowaniu urzędu posła polskiego w Paryżu posiada niewątpliwie zrozumienie dla poruszanej przez nas sprawy i uznaje w pełni potrzebne działania. Nie wątpimy, że użycie całego wpływu tak w Warszawie, jak w Paryżu, aby sprawa emigracji polskiej we Francji weszła na właściwe tory.

O prawidłowy rozwój szkolnictwa średn.

Ogół nasz nie myśli o wychowaniu przyszłych zastępów obywateli i patriotów państwa polskiego. — Gdy by było inaczej, to usiłowałby zaradzić bolećce, trapiące nasze życie umysłowe a mianowicie: brakowi nauczycieli. —

Brak ten jest tak dotkliwy, że poważnie nad tem trzeba się zastanowić i przedsięwziąć środki zaradcze. —

Przed nami wielkie problemy krystalizowania się naszego państwa problemy poruszające w pierwszej linii o siły moralne narodu Asymilacja kresów, rozwiązanie wewnętrznych sprzeczności — to zagadnienia polityczne, ale odwołujące się nie tyle do praw pisanych, ile do duchowej mocy wykonawców tych praw.

Potrzebna nam szkoła narodowa, której budownict-

wa kilka razy zaczynaliśmy... Ta szkoła nie ma nauczycieli. Na kresy posyłamy ludzi bez przygotowania często i kwalifikacji, a wewnątrz państwa nie jest lepiej. Student już dziś jest nieraz „profesorem gimnazjum“. Dawniej dawał „korepetycje“, obecnie już naprawdę prowadzi dzieło uczenia się młodzieży. Liczba nauczycieli nie posiadających kwalifikacji w szkołach średnich, przekracza 50 proc. Rezerwoar galicyjski tak obfity w ludzi chętnych do obejmowania posad wszelakiego rodzaju, jest wyczerpany... Szkołę powszechną obsługuje seminarja, a co się robi, żeby pomnożyć zastępy nauczycieli szkoły średniej? Mało, bardzo mało, prawie nic.

Istnieją komisje do egzaminowania kandydatów na posady nauczycieli szkół średnich. Utworzenie tych komisji opiera się na dwóch założeniach: 1-o, że kandydaci zjawiają się, 2-o, że będą przygotowani pedagogicznie. Doświadczenie uczy, że kandydatów jest bardzo mało, liczba czasem znikoma (1—2 przy danej komisji), a przygotowanie pedagogiczne nie może być gruntowne, bo nie mają gdzie się uczyć. Przygotowanie pedagogiczne jest właściwie rzeczą główną, bo studia specjalne kandydat może odbyć na uniwersytecie. Jeżeli mamy co robić, musimy robić dobrze. Przeszły już czasy, gdy nauczycielem w szkole średniej mógł być każdy, kto miał wyższe wykształcenie. Dobrze jednak, że byłoby, gdyby ten prostszy cel był do osiągnięcia. Okazuje się z doświadczenia, że i tego komisje wykonać nie mogą, bo nie jest ich rzeczą „napędzanie“ kandydatów. Sprawa nie jest łatwa i wymaga specjalnych środków. Jednym z takich środków było utworzenie Instytutu pedagogicznego.

Ot wszystko, co mamy.

Nie wiemy, czy istnieje problem szkolny dla rozwoju szkolnictwa średniego dzisiaj ważniejszy. Sądzę, że nie. Czyta się często w prasie że żydzi dbają o swoje szkolnictwo i że posiadają więcej, niż by im się należało ze względu na procentową ich liczebność. Trzeba przyznać, że żydzi postępują mądrze, czego nie można powiedzieć o naszej polityce oświatowej, która na ich szkoły ma pieniądze, a na ugruntowanie placówek wychowania polskiego ich nie ma. Nie tylko żydzi dbają o swą oświatę. Czynią to wszystkie narody nawet te, gdzie źródła wiedzy dostępne są każdemu niemal na każdym kroku i gdzie samouctwo może się śmiało rozwijać. U nas niema nie tylko tych źródeł, lecz pracowników oświatowych.

Życie dzisiaj jest szkołą obojętności i demoralizacji. Wymaga to wzmocnienia przynajmniej szkoły, a to wzmocnienie może przyjść tylko od ludzi, od przygotowanych nauczycieli. A urzędnik skarbowy sądzi, że przygotowanie nauczycieli, to sprawa błaha, tem bardziej, że same czynniki oświatowe nie umieją nic w tym względzie zrobić. Oszczędza się na wartości moralnej młodego pokolenia, a takie oszczędności są zwykłym szkodeniem. Oszczędzić można na wygodzie materialnej, na jedzeniu ubraniu, liczbie sił pomocniczych przy pracy itd., nigdy na duszy młodego pokolenia. Jeżeli Anglia nie wprowadza w czyn swego billu oświatowego z r. 1918, rozszerzającego oświatę obowiązkową powszechną do lat 18, to istotnie ma po temu poważne powody materialne. Ale Anglia, która umiała bez ceremonii usunąć ze swego budżetu wydatków 70 milionów funtów na oświatę powszechną, ma takie instytucje przygotowujące nauczycieli do których nam daleko. Polityka ekonomiczna w kraju analfabetów i masy pozbawionej elementarnej wychowania musi iść innymi drogami. Wyrównanie budżetu oświatowego przez uchwalenie komisji oświatowej Sejmu jest słusze i rozumne.

W dobie dzisiejszego krystalizowania się życia we wszystkich dziedzinach ekonomicznych, trzeba wreszcie pomyśleć o sanacji w dziedzinie podstawowej, bo w duszy zbiorowej narodu, przez kształcenie młodego intelektu, dając mu za przewodników siły do tego należyce przygotowane.

Niemcy o przyczynach spadku marki rentowej.

Według doniesień z Berlina panuje na berlińskim rynku dewizowym silne zdenerwowanie. Udziela się ono dzięki rygorystycznemu postępowaniu banków przy obrotach marką rentową także szerokim kołom w świecie handlowym. Niewpewność sytuacji potęguje popyt na towary ze strony pośredników, którzy przygotowują się do ponownego rozpoczęcia spekulacji, jak za dawnych czasów inflacyjnych.

Na giełdzie kursują pogłoski najróżnorodniejsze. Wielce prawdopodobną wydaje się wersja, która spadek marki papierowej — bo zasadniczo o nią tu chodzi — kładzie na karb wielkiego handlu i przemysłu. Zraząona opiniem stanowiskiem tych sfer komisja rzeczoznawców, zaaprobowala plany rządu Rzeszy, który dąży do wysokiego obciążenia podatk. kapitałów, wyrosłych na głębie inflacji. Stąd ucieczka tych kapitałów, stąd wysokie zaofiarowanie marek niemieckich na giełdach europejskich, głównie zaś na zwykłej, utartej już drodze od wpływu kapitałów niemieckich, na giełdzie amsterdamskiej.

Jednakowoż pras niemiecka przypisuje przyczynę spadku przeciwnie: eckim wpływom o charakterze politycznym. Od pewnego czasu zagranica zapytuje się często w Berlinie, czy relacja marki rentowej do tryliona marek papierowych da się utrzymać.

Od kilku dni tendencja na markę niemiecką jest słaba, głównie na obszarach okupowanych. Równocześnie objawia się coraz większe zapotrzebowanie wewnętrzne w zwykłym obrocie krajowym. Bank Rzeszy który dotychczas dokonywał repartycji tylko na ciężkie dewizy, przeszedł obecnie do repartycji dewiz drugorzędnych, przyczem okrawa głównie zapotrzebowanie na Czechi i Austrię, a także dość wydatnie na Warszawę. Zapotrzebowanie mniejszych dewiz wzrosło w ostatnich dniach 2½—4-krotnie, na ciężkie dewizy się podwoiło.

Bank Rzeszy rozporządza zapasem walut obcych w sumie ca. 212 milionów marek złotych. Liczą się jednak z tem, że rząd niemiecki pójdzie raczej po linii przyspieszenia emisji nowej waluty z banku emisyjnego, i nie będzie wydatnie interweniował na giełdzie w kierunku podparcia kursu marki niemieckiej.

Spodziewają się więc tu ponownej katastrofy walutowej.

Rezolucje ze Zjazdu Chr. Dem. wojew śląsk ego.

I.

Zjazd Delegatów Chrześc. Dem. Województwa Śląskiego po wysłuchaniu referatów posłów pp. Korfantego, Kwiatkowskiego Bitnera i ks. Brzuski, wyraża zaufanie posłom klubu Chr. Dem. w Sejmie Rzeczypospolitej i w Sejmie Śląskim oraz senatorom Chr. Dem. i wzywa ich do wytrwałej dalszej pracy w dotychczasowym kierunku wzmocnienia powagi państwa, obrony słabyh i łagodzenia przeciwieństw społecznych i politycznych. Zjazd Delegatów Chr. Dem. Woj. Śląskiego wzywa posłów swoich, aby wydatnie popierali usiłowania rządu około naprawy skarbu i danie społeczeństwu pełnowartościowego pieniądza. Zjazd Delegatów Chr. Dem. Woj. Śląskiego wzywa swych posłów aby w dziedzinie polityki zagranicznej wpływali na rząd, by jako pierwsze zadanie swoje uważał rozwój stosunków gospodarczych i zdobycie nowych rynków zbytu dla naszego przemysłu i rolnictwa. Zjazd Delegatów Chr. Dem. Woj. Śląskiego wzywa swych posłów, by szczególnie wobec przesilenia gospodarczego starał się o uchwalenie ustawy ubezpieczającej robotników na wypadek bezrobocia niezawinionego. Zjazd Delegatów Chr. Dem. Woj. Śląskiego wzywa swych posłów, aby bronili ustawy o 8-godzinnym dniu pracy, zaznaczając, że w ramach 8-godzinnego dnia pracy możliwym jest podniesienie wydajności pracy do stopnia pożądanego w interesie państwa i społeczeństwa.

II.

Zjazd Delegatów Chr. Dem. Województwa Śląskiego wyraża zdanie, iż odbudowa Polski, uregulowanie jej stosunków społecznych i gospodarczych jest możliwe wówczas, gdy życie publiczne zostanie przesłonięte zasadami chrześcijańskimi i gdy warstwy pracujące mając zabezpieczony swój byt przez rozumną i umiarkowaną politykę interwencyjną państwa oraz ubezpieczenia społeczne, będą mogły przystąpić do tworzenia własnych organizacji gospodarczych.

III.

Zjazd Delegatów Chr. Dem. Województwa Śląskiego zwraca się do Rady Naczelnej Chr. Dem. w Warszawie z prośbą o możliwie najszybsze zwołanie Kongresu Chr. Dem. celem ostatecznego ustalenia programu i wytycznych dla stronnictwa.

Propaganda komunistyczna wśród polskich robotników we Francji

Fala emigracyjna do Francji się wzmacnia. Propaganda bolszewicka — i polski Rząd powinien użyć swego wpływu i otoczyć opieką emigrantów.

Debata sejmowa wykazała, że przy odbudowie zniszczonych obszarów francuskich pracuje aż 300 000 polskich robotników. Liczba ich ciągle rośnie, bo fala emigracyjna do Francji u nas stale się wzmacnia. Debata sejmowa wykazała ponadto, że warunki zarobkowe ro-

Ważne dla przyjeżdżających do Łodzi.

JEDWABIE i BŁAWATY

Właściciel w Chrześcijańskiej Firmie „POLHANDEL“

Łódź, ul. Andrzeja nr. 1

(7954)

1 hurtowo ul. Przelazd nr. 4.

List z Górnego Śląska.

Problem parcelacji wielkich obszarów. — Co obiecywano w okresie plebiscytowym? — Dlaczego parcelacja jest potrzebna? — 300 milionów złotych franków czystego zysku. — Gospodarka niemiecka a polska dobroduszeństwo. (Od własnego korespondenta.)

Katowice, 13 lutego.

W polskiej prasie śląskiej ogłasza senator Jan Kowalczyk szereg artykułów, w których zajmuje się sprawą parcelacji na Górnym Śląsku i przychodzi do wniosku, że przymusowe wywłaszczenie pewnych obszarów z wielkich majątków ziemskich w województwie śląskim w celach parcelacyjnych wcale nie narusza przepisów konwencji genewskiej w sprawie G. Śląska. Autor wychodzi przy tym z założenia, że w Rzeczypospolitej Polskiej pruska władza rządowa przeszła na rząd polski i dlatego też rząd polski może przejąć dawniejsze ustawy pruskiej jak na przykład pruską ustawę parcelacyjną z dnia 11 sierpnia 1919 r.. Na mocy tej ustawy rząd polski może przeprowadzić w województwie śląskim parcelację na wielką skalę i zaopatrzyć w ziemię bardzo wielu bezrolnych i małorolnych, przez co z jednej strony znacznie powiększyłaby się wydajność ziemi, a z drugiej strony znalazłoby pracę i zapewniony był tysiące jednostek.

Według ustawy pruskiej parcelacji podlegają większe majątki ziemskie ponad 100 hektarów, przyczem wywłaszczać względnie parcelować można do jednej trzeciej części całego obszaru, o ile obszar ten nie jest rolą uprawną. Rozkoleńzować zatem przedewszystkiem można ugiem stojące pola, łąki i lasy. Jeśli zważymy, że w województwie śląskim nie-rzecz tysiące hektarów znajduje się w posiadaniu jednego właściciela, a takich magnatów na Śląsku mamy wielu — to łatwo wyobrazić sobie, jak olbrzymie obszary możnaby tu rozdzielić między łaknących ziemi bezrolnych robotników. Swego czasu, w okresie agitacji plebiscytowej, z polskiej strony obiecywano ludności ziemię przez rozparcelowanie wielkiej części olbrzymich obszarów będących własnością niemieckich magnatów śląskich, toteż bardzo wielu ludzi się, zresztą wcale usprawiedliwioną nadzieją, że po przyłączeniu Górnego Śląska do Polski stosunkowo niewysokim kosztem nabyć będą mogli własny kawałek ziemi i zbudować sobie własny dach nad głową. Nadzieje ich, dotąd płonne, nareszcie zdają się wchodzić w okres realizacji. Oto w ministerstwie rolnictwa — jak właśnie donoszą z Warszawy — odbyła się przedwczoraj konferencja w sprawie problemu parcelacji na Górnym Śląsku. W zasadzie postanowiono przystąpić do parcelacji z zastosowaniem pruskiej ustawy parcelacyjnej. Funkcje dawniejszych urzędów parcelacyjnych obejmie na Śląsku Urząd Ziemi w Katowicach.

Oby już z nadchodzącą wiosną przystąpić można do parcelacji. Chłopa robotnika śląskiego własny kawałek gruntu jeszcze silniej niż dotąd wiąże z ziemią rodzinną i z Polską która mu tę ziemię dała.

Bo naprawdę brak dotąd na Śląsku silnego zespołu społeczeństwa polskiego, brak owej silnej idei państwowej, która by się przeciwstawiła zakusom niemieckim. Trzeba dążyć do tego, aby jak dotąd, nie tylko większość, ale całość stanu robotniczego i wieśniaczego silnie czuła się związaną z Polską. Wpływowe żywioły niemieckie bowiem dotąd nie tylko stanowią o doli i niedoli robotnika śląskiego, ale właśnie dzięki swym wpływom i potęgze pieniądza niejednokrotnie oddziałują na przekonanie polityczne i narodowe robotników. Wszak dotąd wszystkie stanowiska kierownicze w śląskim przemyśle górniczo-hutniczym zajęte są przez Niemców! W takiej naprzykład hucie Bismarcka (Wielkie Hajduki), zwalnia się robotników polskich, na lepsze stanowiska zaś przyjmuje się dawniejszych niemieckich pracowników plebiscytowych. Jedno z miejsc kierowniczych zajmuje tam dr. Kaiser, wybitny działacz plebiscytowy na rzecz Niemiec, jakiś Barkholz, pochodzący z Meklemburgii i jeszcze inni importowani Niemcy. Taka spółka hakatystyczna, jak Giesches Erben, miała w roku zeszłym na swych robotnikach polskich 300 milionów złotych franków czystego zysku! Ale nie dziw, robotnicy ci podlegają wyłączeniu niemieckim dyrektorem sztygarom i t. d. Minister dla handlu przemysłu p. Kiedroń sam uznał te stosunki za wysoce anormalne i na ręce przewodniczącego górnośląskiego koncernu hutniczo-węglowego nadesłał list z zażaleniem, że przemysł ten nie uwzględnia wcale polskich sił fachowych tylko wyłącznie siły niemieckie.

Na niemieckich właścicieli kopalni i hut poczyna się już mścić ich niepolna polityka gospodarcza. Nie starali się na czas o polski i inne wschodnie rynki zbytu, tak, że obecnie w dużej mierze wskazani na rynek niemiecki nie mogą wytrzymać konkurencji niemieckiej, gdyż węgiel niemiecki jest znacznie tańszy od polsko-śląskiego. Jeśli Niemcy częściowo mimo to jeszcze sprowadzają węgiel z Śląska polskiego, to jedynie tylko dlatego, iż kalkuluje się z powodu różnicy cen frachtowych cokolwiek tańszymi, niż z daleka, np. z Anglii sprowadzany węgiel. Z powodu trudności zbytu węgla górnośląskiego leży na zwalach w polskiej części Śląska już około 600 000 tonn, podczas gdy na zwalach niemieckiej części Śląska leży tylko 60 000 tonn, rawda że trudność eksportu w wielkiej części polega na braku dostaw, liczb wag, a także ostatnie wielkie zawieje śnieżne tamowały wywóz.

Ostatecznie, jak już tyle razy, znowu zmilować się musiał nad „biednymi“ baronami węglowymi rząd, który zniżył im podatek węglowy o 10 proc. Ale zaraz też i robotnikom w przemyśle górniczo-hutniczym z dnem 12 lutego obniżono zarobki — również o 10 procent. Jak widzimy, świetnie powodzi się Niemcom na Śląsku polskim. A jak się Polsce za to odwdzięczają?

Aleksy Pajak.

polsko - gdańskich instytucje polskie mogły wziąć w nim udział w wysokości 25—30 proc. W istocie część polska wyniosła 28 proc. Subskrypcje otwarto dnia 15, zamknięto 22 stycznia. Warunki przyjmowania akcji były następujące: Akcjonariusze wpłacają połowę przy podpisywaniu natychmiast, drugą połowę do 31 marca. Agia nie pobiera się.

Pomimo tak dogodnych warunków subskrypcja na Bank Gdański szła nader ciężko. Tłumaczy się to rudniami nad wyraz położeniem gospodarczym wlnego miasta. Komisja statystyczna obliczyła, że w jednym miesiącu od 16 grudnia do 16 stycznia ceny w Gdańsku wzrosły średnio o 22 proc. I to przy stałej walucie. Prawie wszystko w Gdańsku jest droższe niż w Polsce.

Najlepszym problemem braku pieniędzy jest wysoki procent bankowy. Wynosi on śr. dnio 6 proc. miesięcznie prywatny zaś pieniądz dochodzi: 10—15 proc. Ale brak gotówki jest tak wielki, że wogóle nawet na taki procent niesłychanie trudno dostać pożyczkę, zwłaszcza w guldenach, które podlegają temu samemu spadkowi, co funt szterling. Wskutek tego świat handlowy i bankowy właściwie ma tylko zaufanie do dolara.

Jedną z przyczyn, może nawet główną — stanowi niesłychanie kosztowna i rozrzućta gospodarka wlnego miasta przez publiczność. Gdańsk jest przeladowany wszelkiego rodzaju urzędami. Stwierdzono, że w stosunku do ludności nigdzie na świecie niema tylu urzędów co w Gdańsku. Oplacenie tej nadmiernej armii, utrzymywanej przeważnie w celach germanizacyjnych, wymaga ogromnych kosztów, które w postaci podatków musi składać ludność wlnego miasta. Ciężar spada w lwiej części na przemysł, handel i prace.

W takich warunkach niechęć do podpisywania akcji Banku Gdańskiego staje się dostatecznie zrozumiałą. Pieniądzy brak, a kto je ma woli pożyczycyć po 15 proc. na miesiąc, niż dawać na minimalna dywidendę Banku Gdańskiego. Więc akcje Banku można tylko pod ręką nabywać po 90 proc. i więcej. Strzeżono się też ogłaszać wpływy na subskrypcje, co praktykuje się zwykle jako najlepsze polecenie. Za to w dziennikach niemieckich rozwijano olbrzymią propagandę za podpisywaniem akcji, znana tak dobrze z czasu werbowania na pożyczkę wojenną. Pomimo to, jeszcze na 3 dni przed zamknięciem zaledwie połowa była podpisana i mówiło się głośno, o tem żeby przedłużyć termin. Rzecz zaś była niezmiernie ważna, bo Bank Angielski przyrzekł wprawdzie pożyczkę 300 000 funtów Bankowi Gdańskiemu, ale pod warunkiem, że kapitał zakładowy będzie pokryty.

Tymczasem najnieodpowiedniej d. 22 stycznia, senator finansowy Volkman oświadczył że subskrypcja jest pokryta. Oczywiście tego rodzaju nowina dała sposobność do rozmaitych komentarzy. Zachodzi pytanie, czy tego pokrycia nie osiągnięto przez fikcyjne podpisy, za którymi nie stoją kapitały. Jeżeli zaś istotnie pokrycie jest rzeczywiste, to prawdopodobnie sumy nadpłynęły skądinąd, a więc — z Rzeszy niemieckiej. Ale w takim razie godzi się zapytać, czy i jakie zobowiązania Bank Gdański czy inne czynniki gdańskie wzięły na siebie w zamian za tę pomoc. Koło Polskie powinno żądać wyjaśnienia tej sprawy.

Coś się psuje w Połkiem Stronictwie Ludowym.

Na łamach „Piasta“ organu Witosa, rozprawia się jakiś stawy pruskie jak na przykład pruską ustawę parcelacyjną z zacji zarządu:

„Niespodzianka, mówi autor, była dla nas wszystkich lista państwowa, w której na pierwszych miejscach pomieszczano ludzi, o jakich żaden ludowiec nigdy nie słyszał, którzy w ruchu ludowym wogóle udziału nie brali, a zepchnięto na dalekie miejsca ludzi, znanych z pracy dla stronnictwa. Czy można się dziwić, że ludzie, którzy w ten sposób dorwali się mandatu przypadkiem byli przywódcami rozłamowców? Dostali mandaty bez żadnego trudu od stronnictwa z którym ich nic nie wiazalo, więc też skorzystali tylko z chwili i porzucili stronnictwo, bo nie mieli na tyle nawet uczciwości, by złożyć mandaty, które bezprzeznacznie należały do stronnictwa, a nie do nich. To był błąd ciężki ze strony Zarządu głównego PSL, i za ten błąd, niestety, stronnictwo teraz pokutuje.

Wybieraliśmy posłów po to, żeby pracowali dla państwa i ludu. Tymczasem w sprawozdaniach z obrad Sejmu czytaliśmy więcej opisów awantur i karczemnych burd, aniżeli ustaw, któreby były awanturkiem Sejmu.

Ponieśliśmy jako stronnictwo, ciężką szkodę i powinniśmy zmadrzeć. Na szkodę naraził nas w znacznej mierze Zarząd stronnictwa. W dołce w tym zarządzie za dużo było ludzi takich którzy się tam nie powinni byli znajdować. Dość wspomnieć, że poważna część zarządu znajduje się dziś w obozie, toczącym z naszym stronnictwem zacietą walkę. Trzeba więc zarząd odnowić, trzeba wybrać ludzi, reprezentujących rzeczywiście pewną siłę i ludzi pewnych. To się powinno dokonać w najbliższym czasie.

Przy wyborach najbliższych musimy udowodnić, żeśmy zmadrzeli. Wybierać będziemy ludzi nie narzuconych ale ludzi, których dół wysunie. Wybierać będziemy ludzi mądrych, a przedewszystkiem uczciwych.

Takich „verba veritatis“ pod adresem zarządu PSL, nie usłyszał pan Witos nawet od swych przeciwników politycznych. Cóż wtedy, gdy „dół wysunie“ ludzi, którzy opowicje uprawiać będą przeciw przywódcy? Czy dla tego p. Witos zaprasza się do konserwatystów krakowskich, by dół — nie wziął górę?

Coś się psuje w PSL.

Leczyć źródło choroby, a nie jej objawy.

W „Rzeczypospolitej“ porusza p. P. N. pod tyt.: „Leczyć źródło choroby, a nie jej objawy“ nader aktualną sprawę spekulacji w związku z sapaćcią skarbu. Ze względu na aktualność tej kwestji podajemy ją poniżej:

Wyniki dotychczasowe świeżo rozpoczętej sanacji finansowej Państwa Polskiego wskazują dowodnie, iż nareszcie, po 5-ciu latach marnotrawstwa, wzięto się do kuracji. Co prawda, należało ją przeprowadzić zaraz w r. 1918, do czego w swo-

im czasie nawoływano gorąco, a bezskutecznie. Leczyć wtedy i przez długie lata później zajmowano się doświadczeniami na zywem ciele Polski, kaptowaniem sobie na koszt Państwa zwolenników partyjnych, demagogicznym dogadaniem niskim instynktem ludzkim, warciołstwem i kręctwem maniaków. Widzieliśmy na własne oczy, jak bezcelowe i szkodliwe były wszelkie represje policyjne, skierowane najwiecej przeciwko samym tylko objawom choroby, a nie tykające jej źródła. Smutnej pamięci urzędy do walki z lichwą i spekulacją, do walki z drożyzną, zakazy wywozu przywozu, ministerstwa aprow'zacji itd. usypiały tylko czujność ogólną, przyniosły społeczeństwu i marce polskiej olbrzymie szkody, a drożyzny, ani spadania marki nie powstrzymały. Wyrodziła się z nich jedyną niezdrowa atmosfera stosunekców, protekcję, łapownictwa, obchodzenia przepisów przez silnych, a karnie Bogu ducha winnych.

Czarna giełda i spekulacje walutowe również znikną przy uzdrowieniu finansów przez zrównoważenie budżetu. Leczyć można zaręczyć, że nie zniknęłyby one żadną inną drogą a wszelkie aresztowania, obławy po cukierniach wytaczanie procesów Stieckgoldom (jedynemu na tysiące spekulujących judaszów!) byłyby tylko skandalicznymi, lecz nie skutecznymi epizodami. Na życie nie można nakładać kagańca. Gdy marka topniała, jak śnieg wiosenny ogół ratował się poszukiwaniem pewniejszej lokaty: od ogółu trudno wymagać bohaterstwa. Poszukiwano więc walut mocnych potajemnie, gdyż jawnie było niewolno. Kupowano więc i sprzedawano wszelkie akcje na czarnej giełdzie, gdyż załatwianie tego urzędowe przez banki było nabywaniem kota w worku. Wskazano banków wykorzystywała (i dziś jeszcze to robi) sytuację kupując klientowi akcje zawsze po najwyższej cenie, a sprzedając po najniższej. Żadne dawanie kwitów nie rozwiązuje tej bolączki, a tylko stwarza dla klienta jedną wiecej niedogodność. Usuwamy te przywileje banków, dajmy możliwość nabywania a i sprzedawania akcji odrębnie po cenie doraznie umiarkowanej, jak za towar w sklepie, a czasem giełda nie będzie miała co robić. Leczymy przyczynę choroby, a nie objawy tylko.

O los sierot po oficerach zawodowych.

Kwestją sierot po poległych wojskowych zajmuje się na łamach pisma „Polska Zbrojna“ za którą podajemy ten artykuł w str. szczeniu.

Na sierotyłożył iłoży oficer, podoficer i szeregowy, mimo najcięższych warunków materialnych, w jakich każdy z nich się znajdował a jeszcze znajduje. Łożył iłoży oficer wydatnie, z ostatniego nie bacząc, że reszta społeczeństwa nie bierze z niego przykładu i w ofiarności swojej stoi daleko w tyle.

Niesie oficer polski pomoc sierotom po poległych żołnierzach-Polakach, w armiach zaborecznych w wojnie światowej, po żołnierzach polskich w wojnie naszej.

Nie egoizm zawodu ale świadomość potrzeby, do tych ofiar go powoduje.

Świadomość ta potrzebna jest całemu społeczeństwu, które w całości nie jedną ze swych grup ciężary opieki nad sierotami ponosić powinno.

Aby zaradzić tej bolączce naszego życia społecznego „Pol. Zbr.“ stawia takie rozwiązanie:

Rozwiązaniem tem jest Dom wychowawczy dla sierot po oficerach zawodowych.

W Domu tym miałaby zasadniczo pomieszczenie każda sierota po zmarłym oficerze zawodowym, która odpowiadała pewnym, statutowo wymaganym warunkom, np. wieku (trudno bowiem sobie wyobrazić, by i niemowlęta znajdowały pomieszczenie w zakładzie)- nauki itd.

Cały korpus oficerski bez wyjątku ponosiłby koszt utrzymania takiego zakładu. Wątpić się nie powinno, że całe społeczeństwo i instytucje państwowe nie poskapą zakładowi takiemu swej pomocy materialnej i moralnej. Korpus oficerski przez swych wybrańców sprawowałby zarząd i nadzór nad zakładem. Zakład sam musiałby być postawiony naprawdę na stopie europejskiej. Faci, owe kierownictwo winno spoczywać w rękach pierwszorzędnym fachowców, wychowanie dzieci prze prowadzone przez doskonałych pedagogów. Przyszłość sierot byłaby zagwarantowana.

„Polska Zbrojna“ podejmuje inicjatywę powstania takiego zakładu. Inicjatywa ta winna się stać własnością całego korpusu oficerskiego. Dlatego też zanim zwrócimy się do Pana Ministra Spraw Wojskowych o aprobatę naszych poczynań, pragniemy usłyszeć zdanie kolegów — oficerów. Sądźmy, że nie sama myśl ale forma przyobleczenia jej w realne kształty będzie przedmiotem wypowiedzenia się. Celowość zakładu zdaje się nie podlegać dyskusji — sposób w jaki należałoby go powołać do życia, to przedmiot dla niej.

Na nią czekamy.

O pracę dla inwalidów wojennych.

„Anioły biurowe“ ustąpić musza miejsca inwalidom.

Grudziadz, 15 lutego.

Piękny, obywatelski czyn spełnił Minister Sosnkowski, wydając następujący rozkaz, który został świeżo ogłoszony:

„Doszło do mej wiadomości, że mimo wielokrotnych rozkazów o obsadzeniu wolnych stanowisk urzędników, a zwłaszcza niższych funkcjonariuszy inwalidami wdomami po inwalidach, poległych lub zmarłych żołnierzach względnie żołnierzami zdemobilizowanymi, niektórymi oddziałami i zakładami wojskowe zatrudniają nadal zwłaszcza jako niższych funkcjonariuszy, osoby niepodlegające pod wspomniane kategorie i nie uwzględniają w dostatecznym stopniu pierwszeństwa inwalidów.

Polecam wszystkim dowódcom zbadać powyższe stosunki, zarządzić niezwłocznie naprawę zauważonych usterek, przyczem zaznaczam, że zażalenia wnoszone przez inwalidów i b. żołnierzy będą badane ze szczególną skrupulatnością.

Ścisłego wykonania niniejszego rozkazu wymaga nie tylko dobro armii wogóle lecz w pierwszym rzędzie jej dobro moralne.“

Spodziewamy się że na przypomnieniu tem się nie skończy i że gen Sosnkowski dokończy swego dzieła, które przed dwoma laty zapoczątkował: każe skontrolować surowo, czy cały jego personel kobiecy istotnie potrzebuje koniecznie tej pracy w biurach wojskowych, która dla wielu inwalidów i demobilizantów byłaby dobrodziejstwem i jedyną deską ratunku, a która znowu dla wielu „biurowych aniołów“ służy tylko na... jedwabne pończoszki...

Życie gospodarcze Gdańska.

Na wzór „Bank of England“ powstał w Gdańsku „Bank von Danzig“.

Kapitał zakładowy Banku Gdanskiego wynosi 7.500.000 guldenów gdańskich, czyli 300 000 funtów angielskich. Akcje opiewają na 100 guldenów. Podług obowiązujących umów

ORZEŁ HRABINA PARYŻA

Dziś w sobotę o godzinie 1/2 6

DRUGIE PRZEDSTAWIENIE O GODZ. 8. EJ.

W niedzielę o godz. 2 popoł. przedstawienie dla dzieci z specjalnym programem 8044

Nowe Variete: **RALF NELSON.**

Oszczędność i kredyt.

Grudziądź, 16 lutego.

Wśród wielu spraw, związanych z reformą monetarną wysuwa się na pierwszy plan kwestja lokowania oszczędności i kredytu.

Obie te funkcje, to jest przyjmowanie oszczędzanych przez ludność pieniędzy, aby je następnie w formie pożyczek udzielać przemysłowcom i kupcom, spełniały przed wojną nasze banki polskie, w których w byłej dzielnicy pruskiej zwłaszcza ten rodzaj operacji stanowił podstawową masę całego obrotu. Bank Związku Spółek Zarobkowych, który koncentrował działalność banków ludowych, czyli kas pożyczkowo-oszczędnościowych, — Bank Przemysłowców, który znów operował tutaj i na emigracji (w Westfalii i Nadrenji), gromadząc oszczędności Polaków i udzielając im kredytu, pozostawiając wielu innych instytucji o tych samych celach pracowało na terenie o wiele więcej ograniczonym niż dzisiejsze banki.

Banki nasze udzielały 3, 4 a nawet 4 i pół procent od wkładów, dając przytem zupełną pewność swoim wierzycielom, gdyż kapitały własne lokowały przeważnie na hipotekach, lub udzielając pożyczek na poważne wkłady i zobowiązania.

Wojna, a właściwie czasy powojenne, szczególnie od chwili rozpoczęcia spadku marki polskiej do gruntu zmieniły i wywróciły dotychczasowe stosunki.

Pojęcie oszczędności zanika z chwilą, gdy przetrzymywanie gotówki przynosiło nieuchronne straty, od których nie zabezpieczało kapitalisty żadne prawo, żadna możliwość zabezpieczenia pieniędzy od deprecjacji. Że jednocześnie potrzeba takiego zabezpieczenia dawała się odczuwać na każdym kroku, więc zaczęto szukać dróg obocznych, często nawet sprzecznych z przepisami prawa. Rozszalała się spekulacja walutami i dewizami, — gorączka gry giełdowej doszła do niebywałego napięcia, obok giełdy oficjalnej wyrosła potężna czarna giełda, ściągana de jure i niedozwolona, a jednak o tyle wpływała, że musiały i muszą się z nią rachować wszyscy.

Obecnie z rozpoczęciem operacji emisyjnych przez Bank Polski ma to ustać. Należy się spodziewać przytem, że jeśli nawet nie ustanie zupełnie (bo ludzie nie tak łatwo znów wyrzekają się zysków), to w każdym razie nielegnie poważnemu ograniczeniu. Że stabilizacja naszej waluty wraca więc na porządek dzienny kwestja oszczędności jako sprawa aktualna i odzyskująca swe poprzednie stanowisko w naszym życiu gospodarczym.

Dokąd mamy nieść nasze oszczędności? Gdzie je składać? Bo oczywiście każdy deponent zechce mieć: primo zupełną gwarancję całości swego wkładu i maksymalny możliwy procent.

W przewidywaniu unormowania i powrotu do stosunków przedwojennych, banki poznańskie przynależą, że można będzie utrzymać stopę procentową od wkładów w rozmiarze następującym: 4 proc. przy wymówieniu jednomiesięcznym, — 5 proc. przy kwartalnym i 6 proc. przy półrocznym. W tym duchu nastąpiło już pewne porozumienie pomiędzy dyrekcjami banków. Czy ostateczne i nieodwołalne? Chyba nie, bo w chwili obecnej tak wiele jest zupełnie przed naszymi oczyma zakrytych kombinacji i okoliczności, które tylko bieg wypadków może stworzyć lub ujawnić, że naprawdę trudno chyba coś nieodwołalnego ustanawiać.

Nie jest nawet w ogólnych zarysach zdecydowaną sprawą stopy procentowej, pobieranej przez banki od udzielanego kredytu. Dają się słyszeć jednak cyfry w granicach dość szerokich, bo od 14—30 procent. Oczywiście nie odpowiadają one normom procentowym od wkładów i różnica tak wielka znów byłaby oznaką panowania stosunków jeszcze dalekich doś od uzdrowienia.

Ze kapitał będzie drogi i że będzie go brakowało na każdym kroku, tego można się spodziewać. Gdyby wypadło szukać go za granicą, to także trzeba by za to zapłacić. Mogą więc i miejscowi kapitaliści zająć wobec tego stanowiska negatywne w stosunku do lokowania swych oszczędności w bankach i szukać innych dróg.

Od tych jednak zupełnie zdrowych i normalnych stosunków dzieł nas jeszcze okres przejściowy, przełomowy. Będziemy przez czas jakiś posiadali dwie waluty — dwie monety w obiegu. Możliwe są więc rozmaite kombinacje, ale w każdym razie zyskujemy już zupełną pewność, że lokować w bankach nasze oszczędności, nie narazimy się na dewaluację, a więc możemy już oszczędzać, — nie potrzebujemy spieszyć się, aby wszystko wydać jak najprędzej.

Wracamy więc do czasów, w których wolno nam już oszczędzać — wolno myśleć o zabezpieczeniu naszej przyszłości.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Niedziela Konstancji. Wschód słońca 7.17 zachód 5.12. Wschód księżycy 1.59, zachód 5.2.

8

Jak wygląda szkolnictwo polskie pod zaborem czeskim?

Z Cieszyna donoszą: Polska prasa na Śląsku podaje dokładną statystykę szkolnictwa polskiego pod zaborem czeskim.

Według powyższej statystyki szkół publicznych i wyciałowych jest 78. Szkół tych jednak nie wystarcza gdyż obecnie polskich szkół pod zaborem czeskim jest mniej, niż było za czasów austriackich, to też polskie społeczeństwo pod tym zaborem prowadzi akcję w celu rozbudowy szkolnictwa prywatnego.

Społeczeństwo utrzymuje 11 prywatnych ochronek, 7 prywatnych szkół ludowych o 30 klasach, 6 prywatnych szkół wyciałowych o 20 klasach z 839 uczniami, a nadto realne gimnazjum w Orłowie z 434 uczniami, wreszcie polskie paralelki przy czeskim gimnazjum w Śląskiej Ostrawie, ponadto 10 szkół uzupełniających przemysłowych z 280 uczniami.

Macierz szkolna w Czechach, która te szkoły utrzymuje, łoży na nie 1800 tysięcy koron czeskich, z tego bardzo nieznaczna część pokrywa opłaty szkolne i subwencje władz czeskich. Lwią część pokrywa ofiarność tamtejszego polskiego społeczeństwa.

Zapas walut w P. K. K. P.

Warszawa, 15. 2. (PAT.) Zapas walut w P. K. K. P. na dzień 10 lutego br. znacznie się zwiększył. Wynosił on 15 875 000 dolarów. Zwiększenie w ciągu dekady wynosi 3 372 000 dolarów. Jest to najpoważniejsze dotychczas zwiększenie zapasu walut w P. K. K. P. W ciągu stycznia i pierwszej dekady lutego zapas walut w P. K. K. P. wzrósł o przeszło 6 milionów dolarów. Zwiększenie to byłoby jeszcze znacznie większe, gdyby nie fakt, że P. K. K. P. oddało w tym samym czasie wiele walut na potrzeby państwa. Równocześnie kurs walut trzyma się od dłuższego czasu na stałym poziomie.

—** Jutrzejczy wiec manifestacyjny, który odbędzie się w Hotelu Warszawskim o godz. 1/2 2 popoł. ściągnie niewątpliwie liczne rzesze, zwłaszcza że zwołany z inicjatywy Nar. Partii Rob. i Chr. Dem., do których przyłączyły się następnie Związek Lud. Nar. i Stronictwo mieszczańskie, dalej tutejsze organizacje gospodarcze i zawodowe oraz prasa tutejsza, będzie wobec tego wyrazem woli grudziądzkiej ludności polskiej.

Nikogo tedy na wiecu braknąć nie powinno.

—** W ogłoszeniu wleca dnia 17 bm. z powodu mimowolnego przeoczenia nie pomieszczono podpisów następujących zrzeszeń: Stronictwo Mieszczańskie Zjednoczenie Zawodowe Polskie, Chrześcijański Związek Zawodowy. Oczywiście, że powyższe organizacje w skład wchodzi podpisane Międzynarodowego Komitetu Obywatelskiego.

—** Teatr Miejski. Dziś w sobotę po raz ostatni przedstawienie popularne. 50 proc. zniżki na każdym miejscu „MAZEPA“ J. Słowackiego. Początek przedstawienia punktualnie o godzinie 7-mej. Zaleca się wszystkim, — którzy jeszcze dzieła wielkiego naszego poety nie widzieli, aby tłumnie do teatru przybyli.

Po przedstawieniu odbędzie się Wielka Reduta Artystów Teatru Miejskiego.

W niedzielę wieczorem o godz. 8-mej „ŻOŁNIERZ KRÓLOWEJ MADAGASKARU“. Sprzedaż biletów u p. Wawrzyńskiego.

W niedzielę i święta kasa czynna w kancelarii teatru w południe od godz. 11 1/2 do 1.

W przygotowaniu „JUTRO POGODA“ komedia z francuskiego i „LALKA“ operetka Andrana.

—** Dziś Reduta Artystów Teatru Miejskiego w „Tivoli“. Początek o godz. 11-tej. Ograniczona już ilość biletów jest do nabycia w składzie cygar p. Wawrzyńskiego ul. Lipowa 3 i w kancelarii Teatru.

—** Bal Komitetu Odbudowy Teatru Miejskiego. Sekretarjat Komitetu odbudowy Teatru Miejskiego donosi, iż Bal Komitetowy odbędzie się w sobotę dnia 23 lutego w Teatrze Miejskim w „Tivoli“. Zaproszenia zostaną wysłane w dniach najbliższych.

—** Zjazd Inwalidów odbędzie się jutro w Bazarze o 1/2 10 rano. O ile wiemy, na porządku są ważne sprawy, wobec czego zjazd zapewne będzie liczny i interesujący.

—** Generalny Sekretarjat Zjednoczonego Związku Pracowników Przemysłu, Handlu i Samorządu mieści się w Grudziądzu, ul. Sienkiewicza 8 i piętro. Złatwia się: wszelkie zatargi zarobkowe, obronę prawną, pośrednictwo pracy. Liczba członków w całej Polsce 150 000. Zgłoszenia na członków w biurze. Biuro czynne w tygodniu codziennie od 9-tej do 17-tej popoł.

—** Konkurs kompozytorski. Wydział Tow. śpiewackiego „Chór męski Echo“ w Poznaniu rozpoczyna pierwszy konkurs kompozytorski na najlepszy utwór koncertowy świecki opracowany na chór męski „a capella“.

Temat i objętość utworu dowolne. Tekst ma być zaczerpnięty wyłącznie z polskiej poezji.

Nagrody: a) pierwsza 100 złp., b) druga 50 złp., c) pięć zaszczytnych odznaczeń.

O nagrodę ubiegać się mogą jedynie kompozytorowie polscy. Utwory nadesłane na konkurs muszą być oryginalne (nie przeróbki lub układy), dotąd nigdzie nie wydane, nie wykonywane, nie nagrodzone w partyturze wyraźnie pisanej, oznaczone jako utwór konkursowy i opatrzone godłem. Nazwisko autora tekstu należy także wymienić. Do partytury należy dołączyć w osobnej zapieczętowanej kopercie, opatrzonej tem samym godłem imię i nazwisko kompozytora i dokładny adres miejsca zamieszkania.

Przesyłki należy nadsyłać opłacone. Przesyłki nieopłacone, partytury pisane niewyraźnie, przesyłki z nadesłaniem nazwiska kompozytora w otwartej kopercie nie będą przyjmowane, względnie nie będą do konkursu przedłożone. Jakikolwiek zastrzeżenia ze strony nadsyłających utworów kompozytorów co do przyznania nagród lub co do innych punktów tych ogłoszonych warunków uważać się będzie za bezprzedmiotowe. Termin nadsyłania utworów konkursowych kończy się z dnem 30 kwietnia 1924, tj., że przyjmują się jako konkursowe przesyłki w tym dniu na pocztę nadane i pieczętą pocztą nadawczą z 30 kwietnia 1924 r. opatrzone.

W skład sądu honorowego wchodzi:

1. Dr. Henryk Opleński, dyrektor konserwatorium muz. w Poznaniu. 2. Dr. Lucjan Kamiński, prof. muzykologii na uniwersytecie poznańskim. 3. Piotr Val-Crociata Stermicz, dyrektor opery poznańskiej. 4. Ks. Dr. Wacław Gieburowski, prof. konserwatorium muz. w Poznaniu. 5. Władysław Raczkowski, prof. konserwatorium muz. w Poznaniu i dyrygent „Echa“ poznańskiego. 6. Prezes „Echa“ poznańskiego i czterech członków wydziału „Echa“.

Wszelkie pisma dotyczące się konkursu jak i utwory konkursowe należy nadsyłać pod adresem: Kajetan Bojarski, prezes chóru męskiego „Echo“ w Poznaniu, ul. Chelmońskiego 8 II ptr.

—** Z rak niemieckich. W jednym z pomorskich miast powiatowych jest do nabycia natychmiast z rak niemieckich fabryka wyrobów piaskowych i cementowych. Blizsze informacje zasięgnąć można w biurze okręgowym Związku Obrony Kresów Zachodnich w Grudziądzu, ul. Solna 4/5.

—** Orkiestra ochotniczej Straży pożarnej w Grudziądzu organizuje się ponownie. Kapelmistrzem jest organista p. Smukała z ulicy Koszarowej 11. P. Smukała przyjmuje jeszcze kilka muzykantów na pewnych warunkach.

—** Platnikom podatku majątkowego przypomina się że termin płatności pierwszej raty zaliczki drugiej na podatek majątkowy upływa z dniem 25 lutego br. Kwoty zaliczki, niewiszczone w powyższym terminie będą ściągane przymusowo wraz z karami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi, określonymi w ustawie z dnia 9 marca 1923 (Dz. Ust. R. P. nr. 31, poz. 189). Termin płatności drugiej raty zaliczki wyznaczony został ustawą na czas od 26 lutego do 26 marca br.

Pomorska Izba Skarbowa.

—** Byt dla swoich. Związek Obrony Kresów Zachodnich zwraca się do wszystkich tych właścicieli ziemskich, którzyby mogli zatrudnić u siebie na stanowisku rzadcy gospodarczego, byłego właściciela większego gospodarstwa rolnego w pow. olsztyńskim, który za zasłużoną działalność swoją podczas plebiscytu na rzecz sprawy polskiej na Warmii uchodził musiał do Polski w skutek czego znajduje się dziś bez odpowiedniej posady. Ponieważ wymieniony jest ojcem i tyniejszą rodziną i znajduje się bez dachu nad głową prosimy tych wszystkich właścicieli ziemskich, którzy rozumieją konieczność odwdziczenia się społeczeństwu tutejszemu tym Polakom, którzy w walce o dobro ogółu ponieśli większe straty, o podanie wmożliwie krótkim czasie odpowiedniego miejsca do biura okręgowego Związku Obrony Kresów Zachodnich w Grudziądzu, Solna 4/5.

—** Letniska dla nauczycieli. Min. wyznań i oświecenia na prośbę Tow. nauczycieli szkół średnich i wyższych zwrócił się do min. rolnictwa i dóbr państw. o przyznanie parceli na Helu na budowę letniska nauczycielskiego.

—** „Hrabina Paryża“ — w „Orle“. Chcąc mieć pojęcie o najlepszej technice kinematograficznej, trzeba zobaczyć „Hrabina Paryża“. Zdjęcia wykonane nadzwyczaj czysto i efektywnie — wystawa bogata i wspaniała, sama zaś treść tego obrazu — nie banalna, lecz pełna nadzwyczaj interesujących momentów, widz więc cały ciąg akcji obserwuje z zainteresowaniem. W pierwszym obrazie tego rodzaju zobaczyć można tak trafnie dobrany zespół artystów jak Mia May, Erika Glessner, Janings, tworzą faktycznie niezrównaną grupę.

—** Zwracamy uwagę pp. fabrykantom mebli, stolarom, zegarmistrzom, oraz pp. kupcom galanterii i in. na ogłoszenia Grudziądzkiej Szkoły Sztuki i rzemiosła „Łotysz i sp.“ — zamieszczone na pierwszej i ostatniej stronie naszego pisma.

—** Wieczór śmiechu w „Apollo“. Od dnia dzisiejszego teatr świetlny „Apollo“ wystawia nadzwyczaj wesoły film z Charlie Chaplinem w głównej roli. Film ten przez wszystkie 8 aktów trzyma widza w nieustającym napięciu i żywiołowym śmiechu. — Dziś popołudniu dla dzieci IV i V seria „Tajemnicy miliardowych skarbów“ zaś w niedzielę popołudniu również dla dzieci Charlie Chaplin.

—** Podziękowanie. Za ofiarowane przez WP. Michałczewskich na rzecz taniej „Kuchni dla Inteligencji“ 10 ctr. węgla, drzewo i 1 ctr maki, serdeczne „Bóg zapłać“ składa T. Majowa.

—** Na Kuchnię Ludową zamiast kwiatów na trumnie Śp. Schreyerowej 10 000 000 złożyła dyrekcja Teatru Miejskiego J. Lange.

Ruch towarzystw.

—(rt) Związek Polaków Kresów Wschodnich urządza w wtorek 19 lutego w sali Hotelu Warszawskiego Bal na dochód taniej „Kuchni dla Inteligencji“. Wstęp tylko za zaproszeniem Łaskawe ofiarodawczynie zechcą składać dary do bufetu w dniu balu w Hotelu Warszawskim od godz. 2-giej popoł. począwszy.

Z Pomorza.

—** TUCHOLA. (Pozostałości germanizacyjne w życiu kościelnym). Pomimo znacznego odniemczenia Tucholi, znajdują się w mieście i okolicy jednostki, które nie mogą pokonać germańskiego ze siebie zrzucić i od germanizmu odwyknąć. W kościele parafialnym jest w każdą niedzielę rano o godz. 7 msza św., o godz. 8 i pół i o 11 nabożeństwo z polskim kazaniem, a o godz. 10 nabożeństwo z niemieckim kazaniem. Pomimo, że w mieście Tucholi przeszło 3 000 katolików - Polaków a tylko 300 katolików - Niemców zamieszkuje, jest kościół podczas nabożeństw niemieckich napelniony z powodu, że na nabożeństwa niemieckie chodzi bardzo wielka liczba Polaków a pomiędzy nimi podobno nawet dużo urzędników lub członków ich rodzin.

Miejscowi Niemcy - katolicy umieją tę sposobność dla siebie wykorzystać i twierdzą, że niemieckie nabożeństwa w każdą niedzielę są konieczne potrzebne ze względu na tak wielką liczbę Niemców - katolików, którzy na nie uczęszczają.

W mieście skupiło się podobno grono Polaków którzy chcą każdą niedzielę uczestników niemieckich nabożeństw zapisywać i nazwiska ich publikować. System ten niezawodnie na niejednego skutecznie podziała.

(Z działalności Z. O. K. Z.) Filja Związku Obrony Kresów Zachodnich utworzyła się w Tucholi do której wstąpiło około 80 członków. Do zarządu wybrani zostali pp. dr. Prals jako przewodniczący, kupiec J. Wilant jako sekretarz i naczelnik Urzędu Skarbowego p. Marcinkowski jako skarbnik. Po wyborze na wniosek jednego z członków wybrano jednogłośnie ks. dr. Kondelwicza honorowym prezesem miejscowego koła.

—** DZIAŁDOWO. (Budowa plebanji w Koszelewach). Czytelnik nasz w Koszelewach przysłał nam następującą korespondencję: „Powoli, lecz stale rośnie nasza parafia. Mamy już teraz dozór kościelny i zastępców gminy. Plebanja już pokryta dachówką tak, że mury w tym roku nie zamakają. Znalazł się też ksiądz dobrodziej, co nam ofiarował — 100 000 mk., lecz żeby plebanję dokończyć, a potem jeszcze kościół wybudować, to długa do drogi. Może znajdzie się na Pomorzu więcej dobrodziejów? Wszelkie datki przyjmuję z wdzięcznością ks. kapelan Chyllński, Koszelewy, p. Gralewo, powiat działdowski.“

—** PUCK. (Obojętność dla rocznic urodowych). Wiekopomnej rocznicy oswobodzenia Pucka, przypadającej na dzień 10 lutego, w tym roku nie obchodzono w Pucku wcale. Poza obchodem w szkołach żadnej większej uwagi jakkolwiek miejscowa org. społ. wielkemu zdarzeniu nie poświęciła. Żadne towarzystwo nie pomyślało o urządzeniu choćby skromnego wieczoru, któryby zwrócił uwagę uczestników. Liczono przypuszczalnie na inicjatywę wojska, tymczasem wojsko zapewne czekało na inicjatywę ze strony ludności cywilnej. Skończyło się więc wszystko na późnym, bo około południa wywieszeniu chorągwi i zaintrygowaniu mieszkańców, co to za uroczystość się obchodzi.

—* PUCK. (Sprawa księgarza p. Winnickiego). Przed kilku dniami zamieściliśmy w „Głosie Pom.” pelen smutku i goryczy list „pewnego księgarza polskiego w Pucku”, jak się obecnie dowiadujemy p. M. Winnickiego, w którym użala się na swoją dolę i obwinia obywateli Pucka oraz szkoły i urzędy itd., że nie znają solidarności społecznej i narodowej i że dla nich nie istnieje hasło „swój do swego”. Na skutek tego zamieszczonego przez nas listu w „Gazecie Kaszubskiej” pojawiła się korespondencja, której autor „Pucczanin” maluje tę sprawę w zupełnie innym świetle. Mianowicie twierdzi on z całym naciskiem, że księgarz Winnicki nie znając zasad kupca-Polaka, nie umie się zastosować do wymagań miejscowej ludności. „Ceny w składzie p. W. — czytamy w tej korespondencji — są daleko wyższe, niż gdzie indziej i wzrastają od czasu do czasu po kilku godzinach o kilka milionów. Otrzymywanie najelementarniejszych artykułów księgarskich napotyka często na niebywale trudności, bo p. W. ich właściwie nie posiada. O ile takowa są, to pochodzą po większej części z ukochanego „Freistadt Danzig”, lub nabyte od tutejszej „niemieckiej konkurencji”. Z książek, które p. W. ma na składzie, jest bardzo mało o treści poważnej, historycznej, naukowej, znanych dobrych pisarzy ale zato wiele o treści erotyczno-pornograficznej, dla której kaszubi n'gdy nie mogą mieć wyrozumienia. Nie inaczej ma się rzecz z pocztówkami i widokówkami. Zamówione książki u p. księgarza otrzymać można zwykle po 3 lub 4 tygodniach. Tak samo ma się rzecz z zeszytami i książkami szkolnymi, które przychodzą po pierwsze bardzo późno, po drugie nie w żądanej liczbie tylko w 3 lub 4 egzemplarzach, bo p. W. szerzyciel języka polskiego(!) obawia się, że ich nie sprzeda. Jeszcze jedno słówko co do czytelnika p. księgarza. Czytelnia ta wypożycza książki pod względem treści i zewnętrznego utrzymania zupełnie bezwartościowe egzemplarze, które każdy obywatel omija, gdyż woli wypożyczyć książki z biblioteki T.C.L., która posiada więcej odpowiadające wszelkim wymaganiom tutejszego społeczeństwa. W pracy społecznej p. Winnicki wogóle nie b'rze udziału, starannie unika wszelkiego towarzyswa i nie stara się wogóle wejść z nim w bliższy kontakt.”

Z tej korespondencji wynika, że p. księgarz Winnicki nie spełnia swoich obowiązków jakie ma do wypełnienia na tej placówce, a że stoi przed ruiną, to nie przez winę miejscowego obywatelstwa, ale przez swą nieumiejętność, złą wolę i nieostrożne obchodzenie się z klientelą.

Z całej Polski.

—* POZNAŃ. (Nowe pismo). Dnia 10 bm. ukazał się 1-szy numer „Lotnika” — organu związku lotników polskich, poświęcony sprawom lotnictwa polskiego cywilnego i wojskowego.

—* ŁÓDŹ. (Żona z córkami mordercy męża). Łódź w ubiegłą niedzielę została zaalarmowana ohdmem morderstwem jakie dokonane zostało na osobie F. Modrzejewskiego, 40-letniego robotnika, zamieszkałego wraz z żoną i dwoma córkami przy ulicy Przejazd 45. Kiedy przybyła policja, znalazła na łóżku, zbroczonym krwią, zmasakrowane w kropny sposób zwłoki. Podczas śledztwa wyszło na jaw, że morderstwa dokonała własna żona Modrzejewskiego wraz z córkami w ten sposób, iż matka z młodszą córką ohezwładniły nietrzeźwego ojca, a starsza córka dosłownie rąbała ciało nieszczęśliwego. Całe ciało jest zniekształcone do niepoznania.

Modrzejewska stara się wziąć całą winę na siebie i usilnie dowodzi, że córki, z których młodszą liczy lat 19, starszą 23 starały się ją odciągnąć od mordowanego męża, lecz ona, wpadła w szal, rąbała siekierą aż do omdlenia.

Jako powód okrutnego czynu podaje Modrzejewska, iż mał nie dawał na utrzymanie domu a bardzo często, wracając pijany do domu, wszczywał awantury.

—* Noworadomsk. (Wyjazd żydów do Palestyny). W tych dniach wyjeżdża z Noworadomska do Palestyny 100 żydów, celem stałego osiedlenia się tamże. Emigranci jadą przez Krmunję, Turcję i Syrię.

—* WARSZAWA. (Wróg jubilerów). Przyhylemu do Warszawy z Krakowa, Szepsłowi Grossowi, zdarzyło się to, co wielu innym naiwnym. Kupił aż za trzy miliony „brylantów”, które okazały się zwyczajnym szkielem. Poszkodowany postanowił się zemścić. Poszukiwie na ulicy gszutów na ochotnika, łapie ludzi, którzy wydają mu się podejrzani i wlecze do urzędu śledcz. lub komisariatu policyjny, nie tracąc nadziei odzyskania pieniędzy.

W ten sposób zawiłki on już kilkudziesięciu żydów „wyglądających” na handlarzy fałszywych brylantów.

—* KRAKÓW. (Obława na waluciarzy). Dzienniki podają, że policja przeprowadziła obławę na waluciarzy w pogłogach między Krakowem a Katowicami. W wyniku zakwestjonowano 1000 dolarów. Dalsze dochodzenia trwają. Podczas obławy wpadli w ręce policji więksi spekulanci walutowi.

—* TARNOPOL. (Cała rodzina ofiara wybuchu granatu). Z Tarnopola donoszą, że kolonista z gminy Wyczółki, Zygmunt Adam zaczął rozbiierać w mieszkaniu granat, znaleziony w zeszłym roku, który eksplodował. Eksplodujący granat zabił Zygmunta i jego córke na miejscu, a resztę rodziny w liczbie 4 osób, ciężko poranił.

Z całego świata.

— Ołbrzymie śniegi w Alpach. Jak donoszą telegramy, na kolejach alpejskich zasypany śniegiem. dochodzą do 7 metrów wysokości. W wielu miejscowościach, musiano całkowicie wstrzymać komunikację. Podobne wiadomości dochodzą z Górnej Austrii, gdzie ustał całkowicie ruch komunikacyjny. Podobnie i w Salzburgu. W niektórych miejscowościach, masy śniegu dochodzą do wysokości 7 metrów. grzebiąc całkowicie wioski.

— Zastraszający wzrost samobójstw w Niemczech. W związku z ciężką sytuacją życiową, mnożą się w ostatnich czasach w Niemczech wypadki samobójstw, przeważnie w szeregach starszej generacji. W ostatnim wypadku odebrała sobie życie para 80-letnich starszusków, zatruty się gazem. W liście pożegnalnym oświadczyli samobójcy że nie mają już nic więcej do jedzenia.

— Przed strajkiem angielskich robotników dokowych. Wedle doniesień dzienników londyńskich, robotnicy dokowi, którzy zagrozili strajkiem w najbliższą sobotę, odrzucili propozycje podniesienia płacy o 1 szylinga dziennie, żądając dwóch. Wobec tego należy oczekiwać ponownego strajku robotników dokowych.

— Ołbrzymie zbiorniki nafty. Rząd holenderski przystąpił do budowy olbrzymich zbiorników nafty na wyspie Curacao (Antylle). Będą się one składały z dwunastu cystern, pojemności 13000 metrów sześciennych każdy. Płyty metalowe, które mają być użyte do tej konstrukcji są grubości 25 milimetrów i ważą po półtony.

— Tajemnica gimnazjum sarajewskiego. Z Sarajewa donoszą o wykryciu tam w pewnym gimnazjum wielkiej afery skandalicznej. Uczniowie i uczennice wydawali tam wspólnie gazetę pornograficzną. Wdrożone śledztwo wykryło cały szereg jeszcze innych wykroczeń podobnej natury, stanowiących dla szerszej publiczności jeszcze tajemnicę.

— Dyrektor banku żonobójca. Z Nicei donoszą, że dyrektor jednego z banków w Antibes zastrzelił 6-ma strzałami rewolwerowymi swoją żonę po bardzo intymnej dyskusji.

— Nowy lot do bieguna północnego. Prezydent Colidge podpisał dekret, zezwalający na urządzenie lotu do bieguna północnego. Dowództwo statku powietrznego obejmą oficerowie marynarki amerykańskiej.

— Pomnik dla Barresa. Lotaryńskie i alzackie sfery obywatelskie utworzyły komitet dla wzniesienia pomnika ku czci niedawno zmarłego powieściopisarza i wybitnego działacza politycznego, Maur Barresa. Millerand i Poincare przyjęli honorowe przewodnictwo komitetu.

— Jak w kinie. Z Rzymu donoszą: Kupiec niemiecki, któremu skradziono w Hamburgu 180 tys. dolarów, zdołał pochwycić złodzieja w Messynie po niezwykłym pościgu przez Niemcy i Włochy, częściowo samolotem, a częściowo koleją i autem.

— Samobójstwo kata. Kat niemiecki z Wrocławia, Paweł Spaethe, zastrzelił się 31 z. m. z rozpaczy po śmierci swojej żony. — W ciągu swej ośmioletniej działalności katowskiej ściał głowy 42 skazanym na śmierć.

— Tańcizko chore. Z Waszyngtonu nadeszła wiadomość, iż b. prezydent Taft który obecnie jest prezydentem najwyższego trybunału, zapadł na ciężką chorobę żołądka. Stan jego uważany jest za bardzo poważny.

— Powódź w kopalni. Jak donoszą z Driluth, w stanie Minnesota, w kopalniach manganu około Croby nastąpiła powódź, która spowodowała zawalenie się kopalni. Z 45 górników, którzy wówczas tam pracowali, zdołano uratować tylko sześciu.

— Echa zamachów bombowych na Węgrzech. Policji budapeszteńskiej udało się aresztować kilku sprawców zamachu przeciw klubowi w Elizabetgradzie, popełnionego na wiosnę 1922 r. Jeden ze sprawców, urzędnik finansowy, Józef Rado, zeznaje, iż był świadkiem, jak podłożono bombę w jadalni klubu. Portier klubowy, Józef Nemet, który w międzyczasie zmarł, miał być pomocny przy wykonaniu zamachu. Bomby miał dostarczyć niejaki Józef Marty, który jest oskarżony równocześnie o udział w innym zamachu bombowym.

— Rozruchy antyżydowskie, jakie miały miejsce kilka dni temu w Petersburgu zostały stłumione przy użyciu policji.

— Burze śnieżne w Stanach Zjednoczonych. Z Nowego Jorku donoszą że szalejąca w zachodnich stanach burza przerwała komunikację z wielu miastami tych stanów. Straty, wyrządzone burzą w materiale telegraficznym, obliczone są na miliony dolarów.

Z dziedziny medycyny.

PRĄD ELEKTRYCZNY NAJLEPSZYM LEKARZEM CHOROBY NIEULECZALNYCH.

W londyńskim „Pearson Magazine” głośny pisarz Upton Sinclair ogłosił dytyrambiczny artykuł na cześć nowego cudotwórcy dr. Abramsa.

Znakomity ów lekarz, znany w świecie naukowym, postawił teorię, iż przy pomocy elektryczności leczyć można wszystkie choroby, nawet takie, które medycyna uważała dotychczas za nieuleczalne.

Metodę swoją nazwał dr. Abrams spondelotopia. Dr. Abrams założył klinikę, stosującą nowe odkrycie, które podobno daje najpomyślniejsze rezultaty. Zabiegi lekarskie polegają na użyciu odpowiednich prądów elektrycznych przy pomocy specjalnie skonstruowanego aparatu.

Odpowiednio do siły pacjenta, do rozwoju oraz rodzaju choroby, puszcza się prąd elektryczny o różnym natężeniu.

Dr. Abramsowi udało się przy pomocy swej metody usunąć cały szereg chorób. Nie ulega wątpliwości, że wynalazca tej nowej terapii ma wielu nieprzyjaciół wśród lekarzy, mimo tego — klinika jego cieszy się taką wziętością iż nie może obsłużyć wszystkich chorych, spieszących do niej o poradę.

Osobliwość.

ŻONA NA... RATY.

Pete Cercute w North Tarrytown poznał Mary Leia i zakochał się w niej od pierwszego wejrzenia. Nie zachwycała wprawdzie pięknnością, ale zato była pilną robotnicą w fabryce dywanów, gdzie zarabiała wcale pokąźną sumę, prócz tego posiadała wszelkie zalety dobrej gospodyni. Życzeniem Pete stanął na przeszkodzie ten fakt, że Mary kochała niejakiego Franka Conserve i miała z nim nawet dwoje dzieci. Zakochany Pete Cercute nie zrażał się takimi drobnostkami, tylko poprostu udał się do kochanka swojej wybranej i zaproponował mu odszkodowanie pieniężne. Frank namyślił się przez chwilę, poczem rzekł lakonicznie:

— Czteryście dolarów.

Po dłuższych pertraktacjach mężczyźni przyszedli do porozumienia, przyczem Frank okazał się bardzo ustępliwym.

— Nie potrzebujesz kupować kota we worku — rzekł — możesz zapłacić w dwóch ratach, a jeżeli ona okaże się nie taką, jaką sobie ją wyobrażałeś, to możesz otrzymać swoją zaliczkę z powrotem.

Zaliczkę wplacono, poczem Mary przeniosła się do mieszkania Pete. Jednakowoż nie zadowolona z tej transakcji zamiast uprzyjemnić życie swojemu nowemu mężowi, zatrzymała mu je poprostu, opowiadając wszystkim, w jaki sposób Pete ją zdobył. Cała ta historia doszła wreszcie do wiadomości policji, która zarządziła aresztowanie wszystkich trojga. Ale Mary jest zadowolona, gdyż wróci do swojego Franka. Czy Pete otrzyma z powrotem swoją zaliczkę — to rzecz wątpliwa.

„Jadący” trotuar w Nowym Jorku.

W Jersey-City skonstruowano obecnie ruchomy trotuar, poruszany przez siłę elektryczną, który ma znaleźć zastosowanie na ulicy 42 w Nowym Jorku, gdyż dotychczasowe środki komunikacyjne okazały się tam niewystarczającymi.

Trotuar ten przedstawia się, jak długa platforma, mająca długości 61 metrów. Może on jechać z szybkością trzech, sześciu, dziesięciu, a nawet piętnastu mil na godzinę, zależnie od siły jego motoru. Trotuar, który ma znaleźć zastosowanie na wspomnianej ulicy, posiada długości 3200 metr. i będzie jeździł w dwóch przeciwnych kierunkach. Na trotuarze znajdują się miejsca dla siedzących pasażerów. Trotuar ten będzie mógł w ciągu godziny dać miejsce 25.640 pasażerom.

Rzeczy ciekawe.

ZEGAR, NAKRĘCANY RAZ NA 120 LAT.

Gdy książę Walji zwiedzał niedawno Birmingham, pokazało mu jako największą osobliwość miejscowego muzeum, zegar, idący po nakręceniu 120 lat bez przerwy. Sędziwy ten zabytek, dzieło rąk paryskiej mechaniki z czasów rewolucji, nad którym ten mistrz ciepłowości pracował 10 lat, nakręcono w roku 1818, od tego czasu idzie beznagannie bez nakręcania.

ZESZYTE SERCE W ŻYWYM CZŁOWIEKU.

Szczęśliwej operacji zszycia i naprawienia serca dokonano na pewnym młodym niedoszłym samobójcy w Wiedniu.

Na ostatnim posiedzeniu Towarzystwa lekarzy austriackich przedstawił dr. Winkelberger 21-letniego młodzieńca, z zawodu tokarza, który przed paru miesiącami usiłował odebrać sobie życie, wbijając nóż we własne serce. Przywieziono go do ambulatorjum pogotowia, gdzie lekarze stwierdzili naruszenie serca. Przedsięwzięto zabiegi operacyjne i po otworzeniu klatki piersiowej okazało się rzeczywiście, że ów młodzieniec ma ranę kłóta na przedniej części serca. Kiedy otworzono woreczek sercowy, oczom lekarzy przedstawiła się rana w sercu długości 6 milimetrów. Z rany tej płynęła silnie krew. Lekarze szybko zaszyli tę ranę przy pomocy potrójnego szwu. W cztery tygodnie po dokonaniu tej niezwykłej operacji niedoszły samobójca wyszedł ze szpitala, zaś po dalszych dwu tygodniach był na nowo zdolny do pracy. Dr. Winkelberger stwierdził, że pierwszej operacji na sercu dok. przed 2 laty dr. Rehn. Od tego czasu na klinice wiedeńskiej dokonano dwudziestu dwóch operacji na sercu. Z tych dwudziestu dwu operowanych pozornie bez apelacji skazanych na śmierć ludzi, wyzdrowiało dziesięciu. Śmiertelność zatem wynosiła 54 procent

Sprawy wojskowe.

Żywnienie w wojsku wieprzowiną.

W związku z zwyżką ceny na wołowinę M. S. Wojsk. zezwoliło na zamiar mięsa wołowego na wieprzowinę, dwa razy w tygodniu w tych garnizonach, gdzie cena mięsa wołowego przekroczyła cenę wieprzowiny. Normy mięsa w tym wypadku nie mogą być zmniejszone. Rozporządzenie to obowiązuje do czasu anormalnej ceny mięsa wołowego.

Mianowania podoficerów zawodowych.

Władze wojskowe wyjaśniają, że kapitulantami, względnie podoficerami zawodowymi mogą być mianowani również szeregowi młodszych roczników poborowych, którzy wcielili jako ochotnicy (np. ochotnicy z r. 1903 lub 102) odsłużyli już dawno ustawowo określony czas służby czynnej w wojsku stałym. Tym szeregowym zaliczana jest służba od dnia przeniesienia do rezerwy właściwego im rocznika poborowego, z którym w swoim czasie rozpoczęli służbę. Mianowani podoficerowie są uprawnieni do odpowiednich poborów pleńicznych.

Komisje superrewizyjne.

Minister spraw wojskowych wydał w porozumieniu z ministrem skarbu rozporządzenie w sprawie postępowania superrewizyjnego przy przenoszeniu wojskowych zawodowych w stan nieczynny. Dla powyższych celów ustanowione zostały specjalne komisje superrewizyjne, które mają za zadanie orzekanie o przyczynowym związku cierpienia (kalectwa) ze służbą zawodowych wojskowych. Orzeczenie to ma być stwierdzone przez komisję wojskową lekarską. Komisje superrewizyjne dla oficerów funkcjonować będą przy M. S. Wojsk., dla szeregowych przy dowództwach okręgu korpusu. Skład oficerskiej komisji stanowią: 1 karz-officer, oficer Oddz. V Szt. Gen., oficer z Dep. VII Intendentury, oficer garnizonu warszawskiego i przedstawiciel Min. Skarbu. Decyzja zapada zwykłą większością głosów o ile nie nastąpi sprzeciw ze strony Min. Skarbu. W razie sprzeciwu komisja zbiera się w innym terminie o innym składzie personalnym.

Ćwiczenia rezerwistów.

Przewidywane jest powołanie na ćwiczenia wojskowe w roku bież. szeregowych rezerwy rocznika 1899. W roku z. ostatnio byli ćwiczeni rezerwiści rocznika 1899. Ćwiczenia te mają trwać dwa tygodnie. Termin ich ma wypaść na wrzesień br.

Oprócz tego istnieje projekt powołania na 1-miesięczne ćwiczenia wojskowe nauczycieli, pełniących swe funkcje pedagogiczne, a którzy nie służyli w wojsku, zostali zaliczeni do zapasu. Ćwiczenia ich mają trwać od 15-go lipca do 14-go sierpnia br.

Sprawy kościelne.

O sprowadzenie zwłok śp. kardynała Ledóchowskiego.

Ks. kardynał prymas Dałbor poczynił w Rzymie starania o przewiezienie do Polski zwłok dawnego arcybiskupa gnieźnieńskiego - poznańskiego śp. kardynała Ledóchowskiego.

Śp. kardynał Ledóchowski, wzięty — jak wiadomo — przez Niemców, a potem z kraju wygnany, wyraził swego czasu pragnienie, aby (jeśli nie wolno mu będzie za życia wrócić do ojczyzny) mógł przynajmniej po zgonie spocząć w ziemi polskiej.

Sprawa unji kościołów w Anglii.

Jak donoszą z Londynu, arcybiskup canterburyjski wygłosił onegdaj w Canterbury referat w sprawie unji kościołów.

Arcybiskup zaznaczył, że konferencje na ten temat trwają nieprzerwanie między biskupami i wogóle duchowieństwem kościoła angielskiego oraz przedstawicielami kościołów nieepiskopalnych w Anglii. Arcybiskup wyraził nadzieję, że szczegółowe sprawozdanie o rezultatach tych konferencji podane będzie wkrótce do wiadomości publicznej.

W odniesieniu do rozmów z przedstawicielami kościoła rzymskiego w Malignes arcybiskup zaznaczył, że konferencje które się tam odbywały, miały charakter prywatny. Rozmowy te nie wymagają ogłoszenia, gdyż nie doprowadziły do tych rezultatów, jakie osiągnięto na konferencjach z przedstawicielami kościołów nieepiskopalnych lub obrządku wschodniego.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Z Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej.

Podatek dochodowy. Ustawa w tekście ogłoszonym przez Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. obowiązywać będzie od dnia 1. I. 1924 r. również w b. dzielnicy pruskiej ze zmianami ogłoszonymi w Dz. Ust. Nr. 13/24, poz. 110. Prócz tego na rok 1924 na obszarze całej Rzeczypospolitej (za wyj. b. dzielnicy pruskiej) pohiera się dodatki do podatku dochodowego w wysokości 20 proc. tegoż podatku. Natomiast na obszarze b. dzielnicy pruskiej oraz górnośląskiej części województwa śląskiego zamiast wspomnianego dodatku pobiera się specjalny dodatek na rzecz gmin i powiatowych związków komunalnych, według skali podanej w ustawie.

Zwolnienia od drugiej zaliczki podatku majątkowego. Rozporządzeniem Min. Skarbu zwalnia się od obowiązku opłacania II-jej zaliczki na poczet podatku majątkowego tych płatników, którym wysokość drugiej zaliczki obliczona w wysokości, przekraczającej: 1) dla płatników podatku gruntowego i budynkowego — połowę podatku

„Wszyscy na ratunek skarbu.“

Dzieło naprawy skarbu Rzeczypospolitej. — O współpracę społeczną. Obywate! Do pracy! Do czynu!

(Od własnego korespondenta.)
Warszawa 15 lutego.

Tow. Przyjaciół Skarbu Państwa wydało następującą odezwę do społeczeństwa:

„Wielkie dzieło naprawy Skarbu Rzeczypospolitej wymaga współdziałania całego społeczeństwa, wszystkich jego warstw i odłamów, bez tej współpracy, bez skoordynowania wysiłków całego narodu

wiele poczynić Rządu w dziele sanacji skarbu chromać musi. Społeczeństwo gotowe jest z całym wysiłkiem współpracować z Rządem.

Gotowość ta jednak zaraz wstępnie łamie się o nieznajomość doprowadzających do celu, oraz o bezsilną jaką mają poczynania jednostki w oderwaniu od wspólnego działania całego społeczeństwa. Konieczność zrzeszonej współpracy społecznej

w sprawie sanacji skarbu

skłoniła szereg osób, zdających sobie sprawę z doniosłości przeżywanego okresu i z trudności z nim połączonych, do powołania do życia Towarzystwa Przyjaciół Skarbu Państwa.

Towarzystwo skupiło w sobie bez różnicy przekonań politycznych i społecznych szereg jednostek, pragnących złączyć swoją pracę z pracą społeczną obywatelską w celu Ojczyzny, a zamierza

skupić ogół obywateli

aby tem pospolitem ruszeniem jak do odparcia wroga z nad Wisły przed 3 i pół laty, dopomóc obecnie do wywalczenia Polsce prawdziwej niepodległości gospodarczej. Przemoczenie w sobie zarówno zbytniego pesymizmu jak i zbytniego optymizmu w stosunku potrzeb państwa, przełamania obojętności wobec zagrożeń nad jego ratowaniem najsumienniejsze wypełnienie własnych wobec Skarbu obowiązków płatniczych, bezwzględne ujawnianie i tępienie

wszelkich nieobywatelskich działań

które ukróćają dochody skarbowe, tamują ku szkodzie całego ogółu wszelkie dzieła reformy, słowem mobilizacja wszystkich sił pod hasłem: „Wszyscy na ratunek Skarbu“, oto linja, po której pójdzie działalność Towarzystwa. Starorzyska zasada „ne quid Respublica detrimendi capiat“ powinna stać się hasłem każdego obywatela.

Każdy winien czuć nad tem, by przez niespełnianie obowiązków skarbowych ze strony pewnych członków społeczeństwa, lub co gorsza przez

majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku;

2) dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych I, II, III, IV, V i VI kategorii oraz przedsiębiorstw handlowych I i II kat. — połowę podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku;

3) dla płatników podatku obrotowego (na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego) — połowę podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku.

4) dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych VII kategorii i przedsiębiorstw handlowych III kategorii oraz od samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — jedną trzecią część podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku.

Gdyby suma obliczonej II. zaliczki przekroczyła wyżej wymienione granice, wtenczas płatnik może być zwolniony od opłacenia nadwyżki tej zaliczki.

Dyskont weksli markowych. Na naszą interpelację w sprawie mylnego dotychczas interpretowania rozporządzenia o dyskoncie weksli markowych otrzymała tuż Izba P.-H. wyjaśnienie, w którym Naczelna Dyrekcja P. K. P. zawiadamia, że rozstrzygnięta już odpowiednio zarządzenia do swych oddziałów w tym duchu, by weksle markowe były przyjmowane do skupu do 16 lutego r.b., o ile są wystawione przed 28 stycznia br. oraz o ile w chwili dyskonta termin ich płatności nie przekracza 4 tygodni, tj. ostateczny termin płatności przypada na dzień 15 marca br.

Pokazy narzędzi rolniczych w Padwie. Między 1—15 czerwca br. odbędą się w Padwie targi pokazowe, głównie na maszyny i narzędzia rolnicze oraz nasiona. Ze względu na to, iż Padwa leży w centrum najsilniej rozwiniętej produkcji Włoch, jak również licząc się z tem, iż Czechy czynią usilnie zabiegi w celu opanowania tamtejszych rynków zbytu — zainteresowane firmy, mogące wziąć udział w eksporcie tych towarów, winny gorąco poprzeć wspomnianą wystawę.

Wystawa krajów północnych w Dunkierce. Jak już donosiliśmy od 1—15 lipca br. odbędzie się w Dunkierce (Francja) wystawa próbek przem.-handlowych oraz roln. krajów północnych.

Wydawnictwo dwumiesięcznika handlowego w Brukseli. Według doniesienia Poselstwa Polskiego w Brukseli, dwumiesięcznik handlowy, wychodzący w Brukseli, mający charakter międzynarodowy i posiadający filię zagranicą ma zamierzać wydać specjalny numer tego pisma, poświęcony głównie Polsce. Na numer ten złoża się: tekst traktatu handlowego, gruntowne artykuły o poszczególnych gałęziach przemysłu i handlu, lista firm polskich, pragnących eksportować do Belgii itd. Min. Przemysłu i Handlu prosi o przesłanie listy firm polskich, pragnących wejść w stosunki handlowe z zagranicą dla umieszczenia w powyższym numerze Izba nasza przyjmuje wszelkie w tej sprawie zgłoszenia. Pożądane są artykuły notatki i inne wiadomości handlowe.

Informator dla handlu, przemysłu i banków. Jak już donosiliśmy, „Bratnia Pomoc“ Tow. Uniw. Poznań, założyła dwutygodnik „Informator dla handlu, przemysłu i banków“. Ze względu na liczne i rzeczowe informacje leży w interesie sfer przem.-handl. jaknajsumienniejsze poparcie nowego wydawnictwa. Redakcja i Administracja: Poznań, Sw. Marcina 40. Numer okazowy można przejrzyć w biurze tuż Izby P.-H.

Oferta na dostawę tranu norweskiego do Polski. Do Konsula Rzeczypospolitej Polskiej w Hamburgu zgłosiła firma skandynawska ofertę na dostawę dla fabryk i kupców polskich tranu norweskiego po cenach konkurencyjnych, o czem zawiadamiamy firmy zainteresowane.

wykrętne omijanie

lub jawne deptanie, wielki wysiłek całego Narodu nie poszedł na marne. Każdy bezczynny wobec takich działań musiałby wówczas powiedzieć sobie, że, mogąc wczas pomódz do obrony Państwa przed wrogami mu silami, zaniechał tego, a doniosłość swojej obojętności poznałby dopiero wówczas, gdy już mogłoby być za późno.

Tym wielkim nakazem przełomowej chwili kierując się Towarzystwo występuje z gorącym apelem do Polskiego Społeczeństwa:

Obywate! Do pracy! Do czynu!

Do zapobiegliwej gospodarczej pracy, do rozumnego, energicznego czynu! Zadania Towarzystwa obejmują:

- 1) Propagandę zasad i obowiązków obywateli w stosunku do Skarbu Państwa.
- 2) Projektowanie i współdziałanie w organizacji uproszczeń, zamierzających do szybkiego i dogodnego dla społeczeństwa wypełniania obowiązków płatniczych.
- 3) Współpraca z władzami skarbowymi I-szej instancji w sprawach ujawniania przestępstw i nadużyć, oraz 4) podejmowanie i rozwiązywanie ze stanowiska społecznego zagadnień natury skarbowo-ekonomicznej.

Gromadzone przez Towarzystwo projekty i uwagi, zgłoszone przez zainteresowane sfery społeczeństwa, posłużą za podstawę do obcowania memoriałów przedkładanych władzom do rozpatrzenia. W ten sposób współpraca społeczeństwa z rządem stanie się ściśle i celową. Inicjatywa rzucona! Społeczeństwo winno ją podjąć!

Niech każdy, kto uznaje, iż ostateczne skonsolidowanie się organizmu państwowego przyjdzie niechcinnie gdy świadomie społeczeństwa pod względem powinności obywatelskiej stanie się zasadą życia indywidualnego jednostki. —

podjęcie czekającej pracy

i niech pomoże w tej pracy! Zgłoszenia chętnych do współpracy w rozbudowaniu organizacji Towarzystwa Przyjaciół Skarbu Państwa przyjmuje sekretariat główny w godzinach od 12 do 3 i od 5 do 7 w gm. hu. Min. Skarbu, Rymarska 3, pokój nr. 114. W sprawie organizacji kół prowincjonalnych Tow. Informacji udziela Sekretariat Główny.

Za Radę Naczelną Tow. Przyjaciół Skarbu: prof. Ignacy Radziszewski, sent. Bolesław Limanowski sen. Juliusz Zdankowski, Józef Korzuchowski, mec. dr. Zbigniew Hrehorowicz.

rencyjnych, o czem zawiadamiamy firmy zainteresowane.

O stemple na podaniach do Ministerstwa Spraw Zagran. Jak donosi Ministerstwo Spraw Zagr., wiele podań firm naszych z zapytaniami o firmy zagraniczne wpływa do Konsulatów Rzeczypospolitej Polskiej bez ostemplowania. Wobec tego Ministerstwo podaje do ogólnej wiadomości przemysłowców i kupców, że podania do placówek zagranicznych należy składać zawsze z opłatą stempłową.

W Izbie naszej są do przejrzania:

1. Wyciąg z raportu Konsulatu Polskiego w Trjeście w sprawie nawiązania stosunków handlowych na Dalekim Wschodzie;
2. Sprawozdanie Poselstwa Polskiego w Bukareszcie w sprawie obecnych stosunków handlowych polsko-rumuńskich w Galacu;
3. Raport Poselstwa Polskiego z Buenos Aires, dot. sytuacji finansowej w Argentynie;
4. Komunikat Izby handlowej w Katowicach;
5. Odpis pisma Poselstwa Polskiego w Meskwie w sprawie zatwierdzenia znaków towarowych;
6. Oferta na dostawę tranu norweskiego do Polski.

Do każdego zapytania skierowanego do naszej Izby należy dołączyć opłaconą kopertę na odpowiedź, o ile zapytanie nie pochodzi od zarejestrowanych w obwodzie naszej Izby przemysłowców i kupców.

Grudziądz, dnia 15 lutego 1923 r.

Izba Przemysłowo-Handl. Grudziądzko-Starogardzka.

Drożyna węгля.

Jednym z czynników, potęgających kryzys przemysłowy jest drożyna węgla tego podstawowego artykułu dla przemysłu. W połowie r. ub. tona węgla kosztowała 17 franków szwajc. Obecnie zaś tona kosztuje około 51 fr. szw. na rynku wewnętrznym, a dla eksportu cena ta wynosi od 23 do 26 fr. szw. Jest to przekroczenie poziomu cen światowych, odbijające się ujemnie na przemyśle. Taka wyższa cen nie jest uzasadniona; poprostu właściciele kopalń nadmierne wyśrubowali ceny węgla. Z drugiej strony wysokie taryfy tranzytowe czeskie utrudniają w dużym stopniu eksport polski. Zważywszy na kryzys przemysłowy rząd wpłynął na właścicieli kopalń węgla, aby obniżyli ceny. Istotnie cena węgla górnośląskiego została obniżona o 20 proc. Równocześnie rząd obniżył podatek od węgla o 10 proc. Zniżka cen węgla będzie więc poważną ulgą dla przemysłu. Rząd zamierza obniżyć cenę węgla przez zmniejszenie zakupu węgla dla kolei państwowych, odpowiednią politykę podatkową oraz przez równoległą wdrożoną akcją państwowych kopalń węgla.

Z przemysłu cukrowniczego.

W kampanji bieżącej czynności, jest w Polsce 76 cukrowni, w czem 3 rafinerje cukru. W pierwszych dwóch miesiącach kampanji przerobiono około 15 250 000 ctr. mtr. buraków, tj. 63 proc. całego zbioru, otrzymując około 1 900 000 ctr. mtr. cukru w wartości kryształu białego. Przewidywana produkcja cukru w r.b. wyniesie około 364 150 ton, z czego na potrzeby rynku wewnętrznego przeznaczono 220 000 ton czyli około 78 kg. cukru na głowę zaś 122 000 ton na wywóz za granicę. Cena cukru na rynku wewnętrznym została wyznaczona w wysokości 66 fr. szw. za 100 kg. do czego dolicza się akcyzę w kwocie 35 fr. złotych za 100 kg.

P. K. O. podwyższa opłatę doraźną z książeczek oszczędnościowych.

Maksymalna wysokość sumy, która może być bezzwrotnie podjęta za markowa książeczka oszczędności, została podwyższona do 20 milionów. Urzędy pocztowe będą od dnia 1 marca r.b. skutecznie wypłacać doraźne w tej wysokości. Centrala i oddziały PKO, od dnia 15 lutego r.b. będą wypłacały doraźnie na książeczki markowa sumę do 100 milionów.

O zaopatrzeniu miast w węgiel.

Minister przemysłu i handlu przyjął w dniu 14 bm. delegację Związku Miast wraz z Naczelnym Komisarzem do zwalczania drożyzny w sprawie zaopatrzenia miast w węgiel. P. minister przyjął do wiadomości dezzyderaty, poinformował przedstawicieli miast o wdrożonej akcji zniżania cen węgla i przy-

rzekł czuwać nad akcją dostarczania miastom taniego węgla opalowego.

Wzrost importu metali do Polski.

Według statystycznych danych ustalono, że na ogólną ilość 179 802 ton sprowadzonych w ciągu 10 miesięcy r.b. do Polski wyrobów metalowych z Niemiec otrzymaliśmy 102 652 ton, z Czechosłowacji 25 681 ton, z Austrii 16 788 ton.

Przeciw spekulacji herbatą i kawą.

Jak się dowiadujemy, delegacja kupiecka zwróciła się do władz z prośbą o interwencję i informację czy istotnie ma być wprowadzone trzykrotne podwyższenie cła na kawę i herbatę, bowiem na samą tę wiadomość hurtownicy obawiając się wykupienia ich przez kupców detalicznych odmawiając sprzedaży tych artykułów przez co na rynku kolonialnym stworzyła się w ostatnich dniach nieuzasadniona spekulacja tymi towarami. Informują bowiem kupcy, że cło ma być pobierane w podwyższonym wymiarze tylko od nowoprzybywających transportów. Jedynie nałożenie cła tak na zapasy, jak i przybywający towar kolonialny, o ile wogóle cło ma być podniesione, zabezpieczyłoby rynek herbaty i kawy przed niezdrową spekulacją, na której przedewszystkiem najgorzej wyjdzie konsument.

Co się wywozi z Polski.

Na ostatnim posiedzeniu zmniejszonego kompletu Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu w Warszawie pozwolono na wywóz: 70 wag słoju za pobraniem opłaty wywozowej 52 fr. od 10 tonn; 1 125 ton otrąb jęczmiennych w ramach kontyngentu; 1 500 ton celulozy sufitowej przez Pabjanicką Fabrykę Celulozy — według równowartości 7 fr. zł. od 1 tonny opłat wywozowych; 31 i pół wag. koniczyń w ramach kontyngentu; 600 tonn nasion rzepaku w ramach kontyngentu; 23 i pół wag. siemienia lnianego. Zmniejszony komplet postanowił nie ustalać na razie opłaty wywozowej od suszonych korzeni cykorii, natomiast zobowiązać eksportera do przekazania walut zagranicznych otrzymanych z eksportu w stosunku 45 dolarów od 1 tonny.

Województwa decydują w sprawie wywozu włókny.

Jak nas informują zezwolenia na wywóz włókny z Polski będą wydawane przez przewodniczącego Głównego Urzędu Przywozu i wywozu — na podstawie opinii odpowiednich województw. W ten sposób miarodajne władze lokalne będą miały głos w sprawie wywozu niezbędnego w pewnej mierze artykułu na rynku wewnętrznym.

Duet Konarskich

Odrobińsk

Mistrz magli Giovanni

Duet taneczny Aleksandryjskich

Kapelmistrz Eske

i wiele innych pierwszorzędnych atrakcyj wykonanych przez artystów znakomitych.

KABARET „BONBONIERA“

Toruńska 18. Telefon 112

8049

Wartość franka złotego

według ustalenia ministerstwa skarbu

dnia 16 lutego	dnia 17 lutego
1.800.000 mkp.	1.800.000 mkp.

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 16 2.

1-sza godzina popołudniu.	9 350	9 300
Dolarzy Stanów Zjedn.
Florency holenderskie
Franki belgijskie	354—352	...
Franki francuskie	413—410	...
Franki szwajcarskie	1 627—1 617,5	...
Funtki angielskie	40.540—39.450	...
Korony austriackie	131.85—131	...
Korony czeskie	2 385—2 06	...
Liry włoskie	407—404	...
Korony norweskje
Korony duńskie
Korony szwedzkie
Dolarzy kanadyjskie
Żyłozka złota	14.—13 6—13.750	...
Bon złoty	1 350—1 400	...
Milijonówka	850—700	...
Żyłozka dolarowa	5.90—6.	...

Gdańsk, dnia 16 2.

Dolar	5,82
Marka polska	0,63
rzekazy na Warszawę	0,61

Poznańskie ceny na bydło z 15. 2. 24.

100 kg. żyw. wagi	Cena 13. 2.	Cena 15. 2.
Bydło rog. I kl.	190 000 000	180 000 000
„ „ II kl.	164 000 000	154 000 000
„ „ III kl.	130 000 000	120 0 000
Cielęta I kl.	154 000 000	164 000 000
„ II kl.	150 000 000	146 000 000
„ III kl.	130 000 000	130 000 000
świnie I kl.	2 0 000 000	205 000 000
„ II kl.	190 000 000	190 000 000
„ III kl.	170 000 000	170 000 000
Owce I kl.	140 000 000	—
„ II kl.	126 000 000	—
„ III kl.	100 000 000	—
Prosięta za parę 6—8 tyg.	—	35 000 000
Prosięta za parę 9 tyg.	—	41 000 000

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny Ludwik Łydko.

W myśl § 111 statutu Kasy Chorych miasta Grudziądz Zarząd Kasy podaje niniejszem do publicznej wiadomości następujące

Zamknięcie rachunkowe za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1922 r.

DOCHODY

1. Remanent z roku poprzedniego	5 527 180,46
2. Osetki od kapitałów złożonych w kasach oszczędn. pap. wart. hipotek. (zarówno czy kapitały oszczędz. się w funduszu zapasowym, czy nie)	172 045,55
3. Osetki od zaległych składek (art. 54 II ustawy)	
4. Składki:	
a) obowiązkowo ubezpieczonych	243 894 540,57
b) dobrowolnie ubezpieczonych i niestale zatrudnion.	1 565 639,55
5. Zwroty:	
a) składek ubezpieczonych	253 515,55
b) kosztów leczenia	2 150 848,42
c) zaległe pieniądze	74 233,70
d) kosztów szpitalnych (art. 42 III. ust. 2)	149 400,00
6. Skarb Państwa:	
a) z tytułu art. 30 I b i c ustawy	1 515 602,50
b) z tytułu art. 33 c ustawy	42 261,25
c) z tytułu art. 36 I ustawy	
	1 557 863,75
7. Kary:	
a) od przedsiębiorców	607 160,25
b) od członków za wykroczenie przeciw regulaminowi chorych	287 368,60
8. Dochód z nieruchomości:	
9. Podjęto z ulokowanych kapitałów (poch. z rach. bież.)	940 154,60
10. Podjęto z funduszu zapasowego	
11. Zaciągnięte pożyczki	3 000 000,00
12. Różne	2 839 837,86
	2 614 709,26,11

* Nie można połączyć ponieważ specjalnej rubryki w księżyce przychodu niema, a dochoty z zaległych składek prowadzono pod "różne".
** Kwoty te nie zostały przez Państwo mimo przypomnienia zapłacone.

ROZCHODY

1. Opłata lekarzy	62 451 477,95
2. Opłata lekarzy dentyków	9 799 332,00
3. Opłata techników dentystrycznych, akuserek, felczerów, pielęgni.	4 760 756,50
4. Lekarstwa i środki lecznicze z aptek	5 881 476,70
5. Okulary i inne podobne środki leczenia oraz środki przeciw uniekscalceniu i kalectwu	5 035 724,40
6. Koszty leczenia w szpitalach, lecznicach i innych zakładach	10 888 365,00
7. Świadczenia w gotówce:	
a) zaległe (art. 23 I. b. ustawy) zaległe pieniądze	67 852 666,50
b) zaległe domowe (art. 29. I. ustawy) i kieszonkowy	457 063,30
8. Świadczenia dla połoźnic:	
a) zaległe (art. 30 ust. I b i c ustawy)	2 701 355,50
b) zaległe (art. 33 c ustawy)	4 954 22,95
9. Zaległe pogrzebowe	25 515,55
10. Zwroty za wiele pobranych a nie potrąconych składek	4 498 601,67
11. Zwrot kar i wynagrodzeń	
12. Koszta administracyjne:	
a) na personel	20 194 968,58
b) rzeczowe	4 052 815,15
13. Wydatki na realność	
14. Wydatki na zakupno i konserwację sprzętów	
15. Ulokowanie z bieżących wpływów w kasach oszczędności lub w papierach wartościowych	1 025 270,14
16. Do funduszu zapasowego przeniesiono	
17. Opłata na rzecz Okręgowego Związku Kas Chorych	
18. Zwrot pożyczek	3 000 000,00
19. Różne	40 495,20
20. Przeniesiono na rachunek następnego roku (saldo)	346 099,66
	26 147 962,75

Odlicza się pozostałość z Ubezpieczenia inwalidowego po akwidowaniu tegoż 18 737,64
Razem 26 147 926,11

Stan czynny

BILANS z dniem 31 grudnia 1922 r.

Stan bierny

1. Gotówka (Saldo zamk. rach. z dn. 31 grudnia 1922)	346 099,66
2. Hipoteki	
3. Papierzy wartościowe według kursu z dnia 31 grudnia 1922	2 795 700,00
4. Kapitały w kasach oszczędn. i innych instytucjach	225 744,54
5. Nieruchomości wartości ceny kupna	
6. Wartość sprzętów (inwentarza) po odpisaniu 10% zużycia	25 930 350,00
7. Zaległe składki po odpisaniu nieściągniętych	862 711,76
8. Zaległe osetki od kapitałów	
9. Należności od innych kas i instytucji ubezpiecz.	
10. Należności od Skarbu Państwa z art. 48 ustawy	1 557 863,75
11. Inne należności według wartości towarowej	1 876 900,00
	Razem 33 595 309,71

1. Zaciągnięte pożyczki	
2. Dług na nieruchomościach	
3. Nieuiszczone należności:	
a) członków Kasy	
b) lekarzy, lekarzy-dentyków	
c) szpitali	
d) różne inne	
4. Należności innych kas	
5. Fundusz zapasowy:	
Stan na początku roku ubiegłego	2 743 370,00
W roku rachunkowym przybyło	52 400,00
6. Majątek Kasy włącznie funduszu zapasowego	30 798 669,71
	Razem 33 595 309,71

Powyższe zamknięcie rachunkowe i bilans zostały zatwierdzone przez Okręgowy Urząd Ubezpieczeń dnia 29-go grudnia 1923 r. do Lda. O. U. 3245 23 i 3822/23.

Uwaga: Dokładne sprawozdanie z działalności Kasy za czas od 1. I 1921 do 31 XII 1923 ukaże się w osobnej odbitce z początkiem maja br.

Zarząd Kasy Chorych miasta Grudziądz

Przewodniczący
(-) Nowak

Dyrektor
(-) Dr. Rudkowski

Nasze zakłady przyjmują jeszcze zamówienia na przeprodukowanie

ca. 100 wag. kartofli w płatki

Kupujemy

ca. 100 wagon. kartofli fabr.

na własne zapotrzebowanie.

Ceny rynkowe! Płata degodna!

Pospieszne oferty uprasza 17973

»KASZUB« Tow. z o. p. Luzino.

Przy zakupie emulacji
zważaj na znak ochronny

Przy cierpieniach
serca, nerwów i reumatyzmu
używać winien każdy
kapieli kwasowęglowych

„ALAMA”

Wytwarzają:
Bracia Machalla T. A. w Poznaniu
Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach.

Węgiel

górnosławski

pierwszej jakości po cenach ściśle kopalnianych hurtowo i detalicznie

8017 poleca

Dom Handl. J. ŁOTYSZ i Ska.

Biuro: ul. Mickiewicza 22. Składnica: ul. Budkiewicza obok Łaźni Miejskiej.

Polecam nowe

pomarańcze malinowe

Nr. 1. „Antona Serra“	860 kl	Cena 90.000.000 za skrzynię
„ 2. „Samuel Barbor“	„ „	
„ 3. „Borras Hermanos“	„ „	
„ 4. „Flora Mansanel“	504 „	

NOWE CYTRYNY
„Colombo“ 300 kl = 86.000.000, — za skrzynię.

Bronisław Jasnoch
dawn. I. V. Rhode

Rynek 10. Chojnice, Pom. Telef. 7

Przetarg.

Dnia 26 lutego 1924 roku, o godz. 12 w południe, odbędzie się przetarg drogą składania pisemnych ofert na sprzedaż około 3000 mtr. sześć. (trzech tysięcy) desek sosnowych (szalowych) grubości od 20 do 30 mm., suchych, tarcia 1923 roku — w całości lub częściowo w partjach nie mniejszych niż 100 (sto) mtr. sześć.

Deski znajdują się na składach Dyrekcji Budowy K. P., przy stacjach kolejowych Warlubie, Osie, Nowe Skocz i Ocypel w obrębie Dyrekcji Kolejowej Gdańskiej.

Oferty z podaniem ceny w złotych polskich za jeden metr sześć, wraz z dołączeniem kwitu na wniesione wadium, w wysokości 5% ceny zaoferowanej, winny być nadysłane w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na kupno desek sosnowych — szalówek“ pod adresem Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie, Wiejska 3, do dnia przetargu, t. j. do godz. 12 w południe 26 lutego r. b. Oferty złożone po wskazanym wyżej terminie rozpatrywane nie będą.

Wadium może być wniesione przez Kasę Skarbową w Bydgoszczy na rok bieżący Ekspozytury Leśnej Dyrekcji Budowy Kolei Państw. Nr 24. Kasę Skarbową w Grudziądzu na rok bieżący te same Ekspozytury Nr. 26. bądź do Kasy Dyrekcji Budowy K. P. w Warszawie, Smolna 5.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta względnie nieważnienia przetargu.

Szczegółowych informacji udziela bądź Wydział Adm.-Gospodarczy Dyrekcji Budowy K. P. w Warszawie, Wiejska 3, bądź Ekspozytura Leśna Dyrekcji Budowy w Warlubiu (st. Warlubie na linii Bydgoszcz-Gdańsk). 7998

KONKURS.

W Okręgu VII Policji Państwowej w Krakowie wakuje kilka szesnast posterunkowych Policji Państwowej.

Warunkiem przyjęcia jest:

- obywatelstwo polskie
- nie starsze niż 40 lat, przedłożenie, wiek od 23 lat życia,
- stan wolny,
- zdrowa i silna budowa ciała,
- wzrost co najmniej 170 cm i
- znajomość języka polskiego w słowie i piśmie.

Ubiegający się o posadę winien wnieść do powołanej Komendy własnoręcznie napisaną prośbę wraz z życiorysem, metryką urodzenia, świadectwem szkolnym, poświadczeniem wojskowym, świadectwem dotychczasowej pracy i poświadczeniem obywatelstwa polskiego.

Kraków, dnia 12 lutego 1924 r.
Komendant Okręgu. 8031

Urząd Celnny na dworcu
sprzedaje 7981
w drodze publicznego przetargu
dnia 29 lutego i 14 marca 24 r.
o godzinie 12-te

jedną beczkę przeworu chemicznego wagi surowej 116 kg nadeszłej z zagranicy pod adresem „Polski Przemysł Sólowy“. Cena wywołania 89,90 trk. zł według kursu dzionego.

Przedstawiciela

do sprzedania:

- maszyn elektrycznych (1700)
- maszyn młynarskich
- obrabiarek do drzewa i metali
- pił, pasów i inn. artykuł. techn.

na Grudziądz i okolice

poszukuje Tow. „POLHURT“
Bydgoszcz, Gdańska 149.
Skład kom.owy nie wykluczony.

Jacobson
Plac 23 Stycznia 23, 11 p.
Żeby sztucznie plonowała je w pier.
ws.orzędn. wyk. Najniższe honoraria

Polecamy do dostawy
natchemias 500 sztuk

żniwiarek
i
kościarek
Oryg. Eckerta

(najlepsze i najwięcej zaprowadzone)

Generałni przedstawiciele
na całą Polskę i Gdańsk
NITSCHKE i SKA., Fabryka Maszyn
w Poznaniu. (7901)

Wszyscy używają kawę słodową
„MALTOPOL”

bo jest najlepszą najtańszą
w smaku nieprzewyższoną

Fabryka wyrobów słodowych „MALTOPOL“
Kartuzy, Pomorze. 7371

Szmaty

czyste do czyszczenia
maszyn kupuje
w mniejszych i
większych ilościach

Drukarnia Pomorska.

Spieszcie się z zakupami!

Spieszcie się z zakupami!

BIAŁY TYDZIEŃ

w naszej firmie tylko do środy dnia 20 lutego 1924 ..

8042

W. Korzeniewski, Tow. Akc., Grudziądz

BYNEK 22/24 TELEFON 898

Rozpoczęliśmy wysyłkę

Białego Żytniaka

B. Kasprowicz w Gnieźnie

Reprezentacja: W. Chrzanowski, Chełmża

8039

Nieutulony w żalu po stracie najukochańszej żony 17199

Heleny Schreyerowej
siadam na tej prozie Wielebn. kmię zu Stawickiemu, Wielebn. Siostron Elzbie tankom, Szan. Firmie Strug, pp. Lekarzom i Kasie Chorych Grudz. oraz wszystkim Uczestnikom za udział w obrzędzie pogrzebowym i wyraży w spółce a naiserdecza. podziękowanie **W. Kamil Schreyer**

Obwieszczenia urzędowe władz miejskich.

Według prawa pracowego odpowiadania dział niniejszy nadszrektora miejski **Samuel Raczkowski w Grudziądzu.**

OBWIESZCZENIE!

Uchwałami Korporacji Miejskich miasta Grudziądza z dnia 30. I. i 11. II. 1924 r. postanowiono pobierać opłaty na pokrycie kosztów za użytkowanie sieci kanalizacyjnej, wywóz śmieci i czyszczenie ulic na rok 1924 (rok podatkowy od 1. I. — 31. XII.), według pozycji, podanych stawek:

1. Za utrzymanie sieci kanalizacyjnej: 80% franka złotego dodatku do podatku budynkowego.
Za utrzymanie ścieków wody deszczowej: 60% franka złotego dodatku do podatku budynkowego.
2. Za wywóz śmieci: 24% franka złotego dodatku do podatku budynkowego.
3. Za czyszczenie ulic: 35% franka złotego dodatku do podatku budynkowego.

Powyżej określone opłaty wymierzy Magistrat Urząd Podatkowy właścicielom nieruchomości, którzy, dobrowolnie nie pacyących lokatorów będą podawali Urzędowi naszymu do wyegzekwowania.

Zauważa się, że w myśl obowiązujących statutów, opłaty płatne są w ratach kwartalnych, 15 dnia drugiego miesiąca każdego rozpoczętego kwartału.

W razie nieuiszczenia opłaty w właściwym terminie, posierac się będzie odsetki i karę za zwłokę oraz koszty egzekucyjne według obowiązujących przepisów.

Grudziądz, dnia 15 lutego 1924 r.

Magistrat Urząd - Podatkowy

(-) Lipowski.

OBWIESZCZENIE.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych Dekretem z dnia 11. II. 1924. Nr. S. P. 1973 z porozumieniem z p. Ministrem Skarbu zatwierdził na mocy Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747 uchwały Korporacji Miejskich miasta Grudziądza powziętych na posiedzeniu w dniu 18. X. i 29. X. 1923 r. w sprawie opłaty podatku hotelowego na rzecz miasta Grudziądza z zastrzeżeniem przeprowadzenia pewnych zmian. Na posiedzeniu tych Korporacji Miejskich w dniu 11. II. 1924 r. został statut uzgodniony w myśl powyżej cytowanego Dekretu p. Ministra Spraw Wewnętrznych i jest wyłożony do przejżenia w Ratuszu II. Wydział II. pokój nr. 30. (8043)

Grudziądz, dnia 13 lutego 1924 r.

MAGISTRAT

Wydział II. Podatkowy

(-) Lipowski

OBWIESZCZENIE.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych Dekretem z dnia 10 grudnia 1923 r. L. dz. 1437/23 z porozumieniem z p. Ministrem Skarbu zatwierdził na mocy Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. Ust. Nr. 94, poz. 47 uchwały Rady Miejskiej miasta Grudziądza powziętych na posiedzeniu w dniu 29 października 1923 r. w sprawie opłaty podatku od zabaw na rzecz m. Grudziądza z zastrzeżeniem przeprowadzenia pewnych zmian. Na posiedzeniu tych Korporacji Miejskich w dniu 11. II. 1924 r. został statut uzgodniony w myśl powyżej cytowanego Dekretu p. Ministra Spraw Wewnętrznych i jest wyłożony do przejżenia w Ratuszu II. Wydział II. pokój 30.

Grudziądz, dnia 13 lutego 1924 r.

MAGISTRAT

Wydział II. Podatkowy

(-) Lipowski

Ządajcie wszędzie

Prawdziwą kawę słodową
Herbatę w opakowaniu
Pastę na obuwie
Płyn do czyszczenia metali
Ultramarynę do prania

HA-ES-ES

wyrobu

Zakładów Przemysłowych HA-ES-ES

Hurtowni Spółek Spożywców

Tow. Akc.

w Poznaniu

ODDZIAŁY:

Katowice

Grudziądz

Gdańsk

FABRYKA KAPELUSZY M. RECZYŃSKI

po powrocie z Paryża

urządza wystawę

ostatnich modeli kapeluszy wiosennych i letnich

w Poznaniu, Hotel Continental

dnia 19, 20 i 21 lutego r. b. [8038]

dekuratora-ekspedjenta ekspedjentkę samodzielną

do oddziału artykułów męskich,

kilku uczni synów porządnych
rodziców,
woźnego w młodszym
wieku

zgłoszenia przyjmuje [8040]

C. M. Powalowski, Grudziądz

Telefon 191.

Toruńska 4.

Ządajcie bezpłatnie!

Prześlijcie nam kartkę pocztową ze swym adresem, a w zamian otrzymacie zupełnie bezpłatnie ilustrowany katalog wszelkiego rodzaju wykwintnych wyrobów sukiennych i manufaktury, niezbędnych w każdym domu. W ten sposób zapoznacie się szczegółowo z najlepszymi wyrobami pierwszorzędnych fabryk i Tow. Akc. i przekonacie się, jaka olbrzymia różnica jest między naszymi cenami fabrycznymi, a cenami w Waszej miejscowości.

Adresujcie:

[7716]

Dom towarowy »PRODUKCJA«

Białystok, składy fabryczne.

Sprzedaje

Sanie jednokonne s tylnym siedzeniem, szafa do rzeczy, łóżko do sprzed. [9166]

W. Hinz. Łasin.

ŻAROWKI

nowo oddajemy dopóty zapas starczy po mk. 1.700.000 za sztukę na 220 wolt i po marek 1.500.000 za sztukę na 110 wolt 16-50 sw.ec. Przy odbiorze większej ilości odpowiedni rabat. Dom wysyłkowy A. Bojanowski, Toruń, ul. Piekary 26. tel. 349.

Sypialka

lakierowana na jasny dąb mało używana z powodu wyjazdu tanio do sprzedania. Zgłosz do Gł. Pom. pod 9219.

Obuwie

wszystkiego rodzaju, solidnego wykonania i tania kupujcie się tylko w firmie [7984]

Czesław Szubarga Grudziądz, ul. Toruńska nr. 3.

Węgiel

ostatnie po 6 i 6 milj. za centnar Chamekowa Mickowicza 17. 9220

Do sprzedania nieużywana czerw. pluszowa

kanapa

z odudowaniem [9214] Koszowa 8, part. pr.

Pasportowe fotografie

szybko, dobrze, tanio, w 1/2 godzinie. [7923] ul. 5 Maja 10.

Do naszego rejestru Spółdzielni Dragasser Spar- und Darlehnskassen-Verein Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Urzędzie Rejestrowym w Grudziądzu wystąpił z zarządzeniem w jego miejsce wybrano Leonarda Tyarta rolnika z Dragasau. [8039]

Nowe, dnia 4 lutego 1924 r.
Sąd Powiatowy.

Rejonowy Zakład Gospo-larczy w Grudziądzu kupuje bezpośrednio

u producentów każdą ilość żyta i owsa od 100 kg. w zwyż po cenach rynkowych względnie gętych Poznańskiej 7878A

Zakup i odbiór odbywa się co najmniej od godz. 8-mej do 12-tej w Rejonowym Zakładzie Gospo-larczym przy ul. Prowiantowej. Zapłata zaraz po odbiorze towaru.

Grudziądz, dnia 24 stycznia 1924 r.

Kierownik Rejonu Intendentury

(-) Kruselnicki.

HOTEL pod ZAGŁOBĄ

Radzyńska nr. 16.

W poniedziałek dnia 18 lutego 1924.

kiszki z kapustą

własnego wyob.

KONCERT.

O liczny udział proszą
9225 A. Jankowski, gospodarz

SKŁAD BRONI I AMUNICJI H. Pinowski, Grudziądz

Groblowa róg 3-go Maja

sprzedaje broń na RATY

p. p. wojskowym i Urzędnikom. Poleca: [8441]

naczynia szklane ogniotrwałe do gotowania, nowe maszyny do pisania amerykańskie „Royal”, arytmometry, oraz wieńce metalowe.

PRACOWNIA CHOLEWEK

wykonuje wszelkie prace sztebowane oraz sprzedaje gotowe

cholewki para męskich po 9 000 000 polbaciki damskie po 6 000 000 itp.,

ceny na ogół bardzo niskie.

BRACIA WARTSCY,

9221 Grudziądz, Pietruszkowa 29.

Kupujcie każdą ilość SŁOMY

po najwyższych cenach dziennych. Oferty z polaniem ilości uprasza

Paweł Witkowski »Ziemopod«

Grudziądz, Plac 23 Stycznia nr. 4/5.

Telefon 28 i 352. 7887

Sienkiewicza nr. 2

Oczy otworzyć! Jeszcze czas! Spadek dolara nadchodzi!!! Wysokie ceny plac za

brylanty

Stare szczeni mają wysoką wartość; za rąby pojeżdżone i polamane s drugim sztyfikiem plac o 3 milionów marek. Platynę, srebro i srebro, tytan, zegarki, inżenierski material, koleyki, styfelki palnikowa, kontakty, b. tute je i double kupuje po najw. cenach dzien.

B. PAPIER, Grudziądz

Sienkiewicza nr. 2.

Najkorzystniejsze źródło zbytu dla dentyst. handl. i prywatn.

Ważne dla pp. kupców galanterijnych i t. p.

Posiadamy na składzie wielki wybór **Luster** w oprawie drzewnej i niklowej w różnych formatach i wielkościach. Dla odsprzedawców **ceny specjalnie obniżone.** 8048

Grudziądzka Szlifiernia Szkła i Fabryka Luster

J. Łotysz i S-ka, Grudziądz, ul. Kościuszki 17 **Tel. 158**

Poszukuję od 1 marca 1924
2 dzielne ekspedjentki
KASJERKĘ
znającą ksiązkowość ameryk.
Złotzenia z podaniem referencji, wyśkością pensji i fotografią 7965
Wł. Sporny, Grudziądz,
ul. Toruńska 8.
Skład białawotw konfekcji damskiej i bielizny.

Zakład Introligatorski

przy Księgarni „Wiedza”
ulica Józefa Wibińskiego nr. 33.

oprawia
księgi bankowe, fabryczne, handlowe, rządowych i wojskowych instytucji, szkolne i biblioteczne. . .

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie introligatorstwa wchodzące. **Robota solidna! Ceny przystępne!**

Apollo

Charlie Chaplin
w 8 aktach

W niedzielę, o godzinie 2 po południu
Przedstawienie dla dzieci
Dorośli placą połowę 8049

Zamienię 2 kamienice
frontowe, dwupiętrowe, długości 51 metrów w Grudziądzu

na gospodarstwo ziemskie
z budynkami i inwentarzem w okolicy Grudziądza. Wiadomość M. Niemierko, Dąbrowa Górnicza, Województwo Kieleckie. 8019

Pomorski Handel Skór
JAN SYLLIA
ulica Lipowa nr. 15. telefon nr. 342.

Z powodu korzystnego zakupu polecam po bardzo niskich cenach **skóry podszewkowe i wierzchnie.** Zarazem polecam pp. obuw akom mój warsztat cholewek. Wykonuję wszelkie prace cholewiarskie według wszelkich wymagań z własnego i z przyniesionego materiału. Jednorazowy zakup przekona każdego, że Pomorski Handel Skór jest najtańszemu źródłem zakupu. [9195]

Miłe, zajmujące i pożyteczne
KSIAŻKI

- Wielki Król**, powieść dziejowa z czasów Stefana Batorego — Aleksandry Lesniewskiej 1.500.000 mk.
- Historja o Janaszu Korczaku**, — J. Ign. Kraszewskiego z czasów Jana Sobieskiego 1.500.000 mk.
- Dwa Skarby**, powieść z życia Polaków w Ameryce — F. Rogali 1.200.000 mk.
- Obleżenie twierdzy Grudziądzkiej**, powieść Bergla 250.000 mk.
- Z mych wrażeń wojennych**, — Ks. prob. Łęgi 600.000 mk.
- Rachunki Rolnika-Praktyka** przez M. Pacoszyńskiego, zaopiniowanego rewizora ksiąg, autora wielu prac rolniczo-handlowych 1.000.000 mk.

Powieści te wzgl. opisy nabyć można bezpośrednio w „wydziale wydawniczym” lub za zaliczką pocztową z dołączeniem kosztów przesyłki i opakowania.

Drukarnia Pomorska
Tel. 50 i 51. **Wydział Wydawniczy** Tel. 50 i 51.
GRUDZIĄDZ (Pom.) Groblowa 27/29

Kompl. sypialka
sosnowa na sprzedaż
Maie Tarpno, Grudziądzka 58, skład kolon.

Dobrze utrzymana **pierzyna i prześcieradło** (przedwojenna na sprzedaż Koszarowa 10, I l.

Drzewo suche
sosnowe
pierwszego gatunku **szopy** oraz twarde mieszane (jabł, grab, brzoza), dostawa natychmiastowa. ceny konkurencyjne. — **Dom Handlowy.** Blższa wiadomość 3 Maja 18, telef. 728.

Kupna

Kupię
śrótownik 9210

Olajnia Chełmińska 98,

Posady

PANIENKA w wieku lat 19 poszukuje posady na majątku jako początkująca **elewka**
Zgłoszenia do Głosu Pomorski. pod nr. 9209a.

Trzech pomocników krawieckich
poszukuje od zaraz **Wilga, Tescw** mistrz krawiecki ul. Hallera 8. 8050

Młoda nauczycielka języz. niem. chce t. młoda pani władająca dobrze język em niem. eck. otrzyma posadę stałą lub na godziny [9226] Groblowa 43, I piętro

Uczelwa dziewczyna do pomocy potrzebna. Zgłoszenia z dołączeniem świadectw uprasza się poniętzy godzinę 2 a 6 Ogrodowa 18, I p. pr.

Chłocca albo dziewczę do posyłek i czyszczenia butelek 9231
poszukuje
Apteka pod Gwiazdą, Chełmińska 26.

Mieszkania

Dwuch Panów poszuk **pokoju**
Zgłoszenia do Głosu Pomorski. pod nr. 9211.

Panienska poszukuje eleg. umebł. **pokoju** (ewtl. z całym utrzym. i używ. łazienki). Szybkie oferty do Głosu Pomorski. pod nr. 9212.

POKÓJ
umebł. z utrzymaniem. w lepszym domu do Wynajęcia. Oferty do pod 9230 do Gł. Pom.

Bacznosc Gospodarze
7961

Dostarczamy do centrifuż marki „Diadem” z lamelami od powiednie bębenki z wstawką talerzową.

Najdrowski i Ceraficki
skład centrifuż i części rezerwowych
Grudziądz, Chełmińska 1

Poszukuję od 1 marca b. r. w pobliżu są u jednego większego lub **2 mniejszych pokoi** z kabinami ewent. z całym utrzymaniem. [9216] Zgłosz. do Gł. P. Sedzia Woźniak pod nr. 9216.

Dwa ładnie umeblow. **pokoje** wynajmę mężczyznom z lepszych sfer lub małżeństwu bezdzietn. Koszarowa 10 I.

Zguby

Zgubiłem kartę mobilizacyjną na nazwisko Wincenty Piechocki. Znalazca szczerze zwrócić za wyznagr. W. Piechocki. Prześlawie poczta Lianowo pow. Grudz.

Młody wiczek ciemno-szary, z czarną sznupką, 5 miesięcy. **zabił się.**
Zwrócić do Olszkołow. wzgl. dobrem wynagr. **Czerwieński, Eksp. S. ed.** ul. Kościelna 15. [9215]

Różne

Dr. med. Baraden
Mickiewicza 18 parter, naprz. Gazowni miejsk **Spec.: Choroby kobiece i położnictwo**
Przyjmuje od 10-12 i 4-6.

Dyplomowana mistrzyni cechu warszawskiego przyjmuje **uczenice** do nauki kroju i szycia Nałgorna 23, II piętro. 9173 Lipińska.

Lokeje tańców.
Nowe kursa rozpoczęte Zgłoszenia uprasza **A. Rożyńska** nauczycielka tańców, Szkolna 1, II.

Stary
papier
gazetowy
kupuje
każdą ilość
Bronisław Murawski
Józefa Wybickiego 26.

Reperacje broni wszelk. rodzaju oraz
wypychania płaków
wykonuje
St. Czapczyk Grudziądz
skład puszkarski
Toruńska podwórze

OBIADY prywatne
wytaje się [9227]
nośce uszki 5. II p. I.

hoduje od r. 1871 jakoto:
Żółte Eckendorfskie,
Czerwone Eckendorfskie,
diale z zieloną główką,
Złotożółte
Sew machwi obryzmiej
Wichmann,
Radzyn Dom. (Pom.)

Zkład fotograficzny
3-go Maja 10
w niedzielę od 2-5
jest czynny.

PERFUMERYJNE
oraz
GALANERYJNE
artykuły poleca
najkorzystniej
Hurtownia dla fryzjerów
T. s. o. p. 798
POZIAŃ, Św. Marcina 29.
wprost ul. Kantaka

Jutro w niedzielę
17 bm. początek od godziny 6-tej wieczorem

wielka
Maskarada
w Bazarze
na którą zaprasza **Gospodarz.**

Wieczór Taneczny
odbędzie się w niedzielę 17 bm. w salach „Elisjum” (ulica Lipowa) na który zaprasza **Gospodarz.**
Początek zabawy odbędzie się o godzinie 17-ej i trwać będzie do godziny 24-tej. [9204]

STARSZĄ
BUCHALTERKĘ

władającą językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie, mogąca samodzielnie prowadzić księgowość i załatwiać korespondencję, oraz posiadać na maszynie, poszukuje się. Znajomość spraw podatkow. byłaby pożądana lecz nie konieczna
Zgłoszenia do Ekspedycji „GŁOSU POMORSKIEGO” pod nr. 8044.

Bacznosc! Bacznosc!
Każdą większą i mniejszą ilość
żelaza
każdego rodzaju jako i
szyny, żelazo lane i kute, metale, szmaty, papier i szkło kupuje i płaci ceny najwyższe.
KABATEK, Grudziądz
3313 Plac 23 Stycznia. Telefon 92.

Odpadki
szpagatu
kupuje w mniejszych i większych ilościach
Drukarnia Pomorska